ദാദാ ഭഗവാൻ

വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ

മനുഷ്യ ധർമ്മം

എന്താണോ എന്നെ സങ്കടപ്പെടുത്തുന്നത്,

അത്തരം സങ്കടം, ഞാൻ ആർക്കും നൽകില്ല

Malayalam

ദാദാ ഭഗവാൻ

വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ

മനുഷ്യ ധർമ്മം

(Practice of Humanity)

മൂലരൂപം ഗുജറാത്തിയിലാണ്.

അതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം ഈ മാർഗ്ഗം പിൻ തുടരുന്നവർ നടത്തിയിട്ടുള്ളത് ആണ്.

ഈ മലയാളം വിവർത്തനത്തിന് ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനമാണ് അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത്.

Publisher : Mr. Ajit C. Patel
Dada Bhagwan Vignan Foundation
1, Varun Apartment, 37, Shrimali Society,
Opp. Navrangpura Police Station,
Navrangpura, Ahmedabad - 380009
Tel.: +91 79 3500 2100

© All Rights reserved with
Dada Bhagwan Foundation Trust,
5, Mamta Park Society, B/h. Navgujarat College,
Usmanpura,Ahmedabad - 380014, Gujarat, India.
No Part of this book may be used or reproduced in any manner whatsoever without written permission from the holder of the copyrights.

First Edition : 500 copies, May 2022

Price : Ultimate Humility (leads to Universal oneness) and Awareness of
"I Don't Know Anything"
Rs.: 20.00

Printer : Amba Multiprint
B - 99, Electronics GIDC, K-6 Road
Sector - 25, Gandhinagar - 382044.
Gujarat, India.
Tel. : +91 79 3500 2142

ISBN/eISBN : 978-93-91375-07-2

ത്രിമന്ത്രം

നമോ വീതരാഗായ
നമോ അരിഹന്താണം
നമോ സിദ്ധാണം
നമോ ആയരിയാണം
നമോ ഉവ്വജ്ജായാണം
നമോ ലോ യേ സവ്വ സാഹൂണം
എസോ പഞ്ച നമുക്കാരോ
സവ്വ പാവാപ്പനാസണോ
മംഗളാണം ച സവ്വേശിം
പഠമം ഹവായ് മംഗളം [1]
ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ [2]
ഓം നമഃ ശിവായ [3]
ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്.

ആരാണ് ദാദാ ഭഗവാൻ?

1958 ജൂൺ മാസത്തിലെ ഒരു സായാഹ്നം, ഏകദേശം ആറുമണിക്ക്, സൂറത്ത് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെ കോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിൽ, ഒരു ബഞ്ചിലിരിക്കെ, '**ദാദാ ഭഗവാൻ**' അംബാലാൽ മുൽജിഭായ് പട്ടേലിന്റെ വിശുദ്ധ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രകടമായി. ആത്മീയതയുടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പ്രതിഭാസം പ്രകൃതി വെളിപ്പെടുത്തി! ഒരു മണിക്കൂറിനകം, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ദർശനം അദ്ദേഹത്തിന് അനാച്ഛാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടു! 'ആരാണ് നാം? ആരാണ് ദൈവം? ആര് ലോകം പരിപാലിക്കുന്നു? എന്താണ് കർമ്മം? എന്താണ് മോക്ഷം?' എന്നു തുടങ്ങിയ എല്ലാ ആത്മീയമായ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമായി.

ആ സായാഹ്നത്തിൽ അദ്ദേഹം നേടിയത്, വെറും രണ്ട് മണിക്കൂർ കൊണ്ട് തന്റെ യഥാർത്ഥ ശാസ്ത്ര പരീക്ഷണത്തിലൂടെ (*ജ്ഞാന വിധി*) മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നു നൽകി! ഇതിനെ *അക്രം* പാത എന്ന് വിളിക്കുന്നു. *ക്രമം* എന്നാൽ ക്രമാനുഗതമായി, പടിപടിയായി കയറുക എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, *അക്രം* എന്നാൽ പടികളില്ലാത്ത, കുറുക്കുവഴി, എലിവേറ്റർ പാത!

ദാദാ ഭഗവാൻ ആരാണെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ മറ്റുള്ളവരോട് വിശദീകരിക്കും, "നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ കാണുന്നയാൾ ദാദാ ഭഗവാനല്ല. ഞാൻ *ജ്ഞാനി പുരുഷൻ* ആണ്, ഉള്ളിൽ പ്രകടമായത് പതിന്നാലു ലോകങ്ങളുടെയും നാഥനായ ദാദാ ഭഗവാനാണ്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും, എല്ലാവരുടെയും ഉള്ളിലും ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമാകാതെ വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഇവിടെ [എ. എം. പട്ടേലിനുള്ളിൽ], അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും പ്രത്യക്ഷനായി! ഞാൻ, സ്വയം, ദൈവമല്ല (*ഭഗവാൻ*); എന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമായ ദാദാ ഭഗവാനെയും ഞാൻ വണങ്ങുന്നു.

<u>ആത്മജ്ഞാനം നേടുന്നതിന് ഇപ്പോഴുള്ള കണ്ണി</u>

1958 ൽ ആത്മജ്ഞാനം ലഭിച്ചതിനു ശേഷം, പരമപൂജ്യനായ ***ദാദാ ഭഗവാൻ*** (ദാദാശ്രീ) ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ, ദാദാജി പൂജ്യ ഡോ. നീരുബെൻ അമീനിന് (നീരുമാ) മറ്റുള്ളവർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള സിദ്ധികൾ നല്കിയിരുന്നു. അതേ പോലെ, ദാദാശ്രീ നശ്വര ശരീരം വെടിഞ്ഞതിനു ശേഷം പൂജ്യ നീരുമാ ആത്മീയാന്വേഷകർക്ക് സത്സംഗങ്ങളും ആത്മജ്ഞാനവും, ഒരു നിമിത്തം എന്ന രീതിയിൽ നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സത്സംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള ആത്മീയ സിദ്ധികൾ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ദേശായിക്കും ദാദാജി നല്കിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പൂജ്യ നീരുമയുടെ അനുഗ്രഹത്തോടെ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള നിമിത്തമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തിവരുന്നു.

ആത്മ ജ്ഞാനത്തിനു ശേഷം, ആയിര കണക്കിന് ആത്മീയ അന്വേഷകർ ബന്ധന മുക്തരായി സ്വതന്ത്രമായ അവസ്ഥയിൽ നില നില്ക്കുകയും ലൗകികമായ ഉത്തര വാദിത്തങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് ഇടക്കു തന്നെ ആത്മ അനുഭവത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു

ഈ വിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പ്

ജ്ഞാനി പുരുഷൻ, അംബലാൽ എം. പട്ടേൽ, സാധാരണയായി 'ദാദാശ്രീ' അല്ലെങ്കിൽ 'ദാദാ' എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു, ആത്മീയ അഭിലാഷികൾ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. ഈ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തി ഭാഷയിൽ പൂജ്യ ഡോ. നിരുബെൻ അമീൻ റെക്കോർഡ് ചെയ്ത് പുസ്തകങ്ങളാക്കി.

തന്റെ സത്സംഗങ്ങളും ആത്മസാക്ഷാത്കാര ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും ഓരോ വാക്കിനും മറ്റൊരു ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുക അസാധ്യമാണെന്ന് ദാദാശ്രീ പറഞ്ഞിരുന്നു, കാരണം ഈ പ്രക്രിയയിൽ ചില അർത്ഥങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടും. അതിനാൽ, ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ 'അക്രം ശാസ്ത്രം' കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ, ഗുജറാത്തി പഠിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.

എന്നിരുന്നാലും, ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ഒരു പരിധിവരെ പ്രയോജനം നേടാനും പിന്നീട് അവരുടെ സ്വന്തം പ്രയത്നത്തിലൂടെ പുരോഗതി നേടാനും തന്റെ വാക്കുകൾ മറ്റ് ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ദാദാശ്രീ തന്റെ അനുഗ്രഹം നൽകി. ഈ പുസ്തകം ഒരു അക്ഷരീയ വിവർത്തനമല്ല, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സന്ദേശത്തിന്റെ സത്ത സംരക്ഷിക്കാൻ വളരെയധികം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയും തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾക്ക്, അർത്ഥം അറിയിക്കാൻ നിരവധി വിവർത്തന പദങ്ങളോ വാക്യങ്ങളോ ആവശ്യമാണ്, അതിനാൽ കൂടുതൽ നന്നായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി വിവർത്തനം ചെയ്ത വാചകത്തിൽ നിരവധി ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾ നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഗുജറാത്തി പദം

ആദ്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്ത്, അത് ഇറ്റാലിക് ചെയ്യുന്നു, തുടർന്ന് പരാൻതീസിസിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു വിവർത്തനം. തുടർന്ന്, തുടർന്നുള്ള വാചകത്തിൽ ഗുജറാത്തി വാക്ക് മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇത് രണ്ട് മടങ്ങ് പ്രയോജനം നൽകുന്നു; ആദ്യം, വിവർത്തനത്തിന്റെയും വായനയുടെയും എളുപ്പം, രണ്ടാമതായി, ഈ ആത്മീയ ശാസ്ത്രത്തെ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ നിർണായകമായ ഗുജറാത്തി വാക്കുകൾ വായനക്കാരനെ കൂടുതൽ പരിചിതമാക്കുക. ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ബ്രാക്കറ്റുകളിലെ ഉള്ളടക്കം, യഥാർത്ഥ ഗുജറാത്തി ഉള്ളടക്കത്തിൽ ഇല്ലാത്ത കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വ്യക്തത നൽകുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിന്റെ സത്ത, ലോകത്തിന് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള എളിയ ശ്രമമാണിത്. ഈ വിവർത്തനം വായിക്കുമ്പോൾ, എന്തെങ്കിലും വൈരുദ്ധ്യമോ പൊരുത്തക്കേടോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് വിവർത്തകരുടെ തെറ്റാണ്, തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം ഒഴിവാക്കാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനിയെക്കൊണ്ട് കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ വ്യക്തമാക്കണം.

ആമുഖം

മനുഷ്യ ജീവിതം എല്ലാവരും ജീവിക്കുന്നു. ജനിച്ചു, പഠിച്ചു, ജോലി നേടി, വിവാഹം കഴിച്ചു, അച്ഛനായി, മുത്തച്ഛനായി, പിന്നെ മരിക്കുന്നു. ഇത് ജീവിത ക്രമം ആയിരിക്കുമോ? ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ജനിക്കേണ്ടത്? ജീവിതത്തിൽ എന്താണ് നേടേണ്ടത്? നിങ്ങൾ മനുഷ്യശരീരം നേടിയിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ നിങ്ങൾ സ്വയം മനുഷ്യ മതത്തിൽ ആയിരിക്കണം. മാനവികതയോടൊപ്പമായിരിക്കണം, അപ്പോൾ മാത്രമേ ജീവിതം അനുഗ്രഹീതമെന്ന് വിളിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

മാനവികതയുടെ നിർവ്വചനം സ്വയം തീരുമാനിക്കേണ്ടതാണ്. 'ആരെങ്കിലും എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ എനിക്ക് അത് ഇഷ്ടമല്ല, അതിനാൽ ഞാൻ ആരെയും ഉപദ്രവിക്കരുത്.' ഈ തത്ത്വം ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ പരിശീലനങ്ങളിലും അനുയോജ്യമായി (പ്രവർത്തനക്ഷമമായി) മാറിയ ഒരാളിൽ മുഴുവൻ മനുഷ്യത്വം വന്നു കഴിഞ്ഞു.

നാല് ജന്മങ്ങളുടെ ജംഗ്ഷൻ ആണ് (സന്ധിസ്ഥാനം) മനുഷ്യ ജന്മം. അവിടെ നിന്ന്, നിങ്ങൾക്ക് നാല് ജന്മങ്ങളിലും പോകാൻ അനുവാദം ഉണ്ട്. പക്ഷേ, കാരണങ്ങൾ വിനിയോഗിക്ക പെടുന്നതിനാൽ, ഒരാൾ ആ ജന്മത്തിൽ പോകേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങൾ മനുഷ്യ മതത്തിൽ തുടരുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വീണ്ടും മനുഷ്യ ജന്മം കാണും, നിങ്ങൾ മനുഷ്യ മതത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു മൃഗത്തിന്റെ ജനനം ലഭിക്കും. മനുഷ്യ മതത്തിനപ്പുറം പോലും, സൂപ്പർ ഹ്യൂമൻ (ദൈവിക ഗുണങ്ങളുള്ള മനുഷ്യൻ) മതത്തിലേക്ക് വന്ന് ജീവൻ മുഴുവൻ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ചെലവഴിക്കുന്ന ഒരാൾ ദേവഗതിയിൽ ജനിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ ആത്മജ്ഞാനത്തിൽ നിന്ന് ജീവിതത്തിൽ സ്വയം നീതി നേടുകയാണെങ്കിൽ, ഒടുവിൽ അയാൾക്ക് മോക്ഷം - പരമ -പദം നേടാൻ കഴിയും.

സത്സംഗത്തിലൂടെ മനുഷ്യൻ തന്റെ മനുഷ്യ മതത്തിൽ പുരോഗമിക്കണമെന്ന് പരമ പൂജ്യ ദാദാശ്രീക്ക് മനോഹരമായ ഒരു ധാരണ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ ശേഖരണത്തിൽ അതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ധാരണ ഇന്നത്തെ കുട്ടികളിലേക്കും യുവാക്കളിലേക്കും എത്തുകയാണെങ്കിൽ, ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ അവർ മനുഷ്യ മതത്തിലേക്ക് വരികയാണെങ്കിൽ, ഈ മനുഷ്യ ജന്മത്തെ അർത്ഥവത്താക്കുന്നതിലൂടെ, അവർ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടും, അതാണ് പ്രാർത്ഥന.

- ഡോ. നീരു ബെൻ അമിൻ

മനുഷ്യ ധർമ്മം

(Practice of Humanity)

മാനവികതയുടെ പരിശീലനം

(1) മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം

ചോദ്യകർത്താവ്: മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: മനുഷ്യത്വത്തിൽ ഒരാൾ കുറഞ്ഞത് അമ്പത് ശതമാനമെങ്കിലും നേടണം. ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ ഒരാൾ തന്റെ കടമയിൽ കുറഞ്ഞത് അമ്പത് ശതമാനം സ്കോർ ചെയ്യണം. അതാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഒരാൾക്ക് ഉയർന്ന ലക്ഷ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ, തൊണ്ണൂറ് ശതമാനം മാർക്ക് നേടണം. ഒരാൾക്ക് കുറഞ്ഞത് മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? മനുഷ്യത്വം ഇല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണ്?

ഇക്കാലത്ത്, ജീവിതം 'തകർന്ന'തായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ആളുകൾ എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്ന് അവബോധം പോലുമില്ല. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ സാരാംശം എന്താണ്? ഒരു വ്യക്തി താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏത് ജീവിത രൂപവും കൈവരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ മോചനം (മോക്ഷം) ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അയാൾക്ക് മോക്ഷം ലഭിക്കും.

(2) ഇത് സന്യാസികളുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇപ്പോൾ, മനുഷ്യന്റെ ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിന് ജീവിതത്തിൽ, അനിവാര്യമായും എന്തു ചെയ്യണം, എത്രകാലം?

ദാദാശ്രീ: മാനവികതയുടെ ഗുണങ്ങൾ എന്താണെന്നും അവ എങ്ങനെ നേടാമെന്നും നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ഒരു വിശുദ്ധനെപ്പോലുള്ള മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളുള്ള ഒരു

വ്യക്തിക്കൊപ്പം നിങ്ങൾ പോയി സമയം ചെലവഴിക്കണം (സന്ത് പുരുഷ്).

(3) ഇതാണ് മാനവികതയുടെ യഥാർത്ഥ ആചാരം

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ നിലവിൽ ഏത് ധർമ്മമാണ് പിന്തുടരുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ മാനവികത പരിശീലിക്കുന്നു (മാനവ ധർമ്മം).

ദാദാശ്രീ: എന്താണ് മാനവികതയുടെ ആചാരം?

ചോദ്യകർത്താവ്: സമാധാനം, അതാണ്!

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല. സമാധാനം മനുഷ്യത്വം പരിശീലിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമാണ്. എന്നാൽ മാനവികതയുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്താണ് പരിശീലിക്കുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: പരിശീലിക്കാൻ ഒന്നുമില്ല. ഒരു വിഭാഗവും ചേരരുത്, അതാണ്. ഒരു ജാതിയും നിരീക്ഷിക്കരുത്; അത് മാനവികതയുടെ ആചാരമായി പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു.

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അത് മാനവികതയുടെ ആചാരമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: പിന്നെ എന്താണ് മാനവികതയുടെ ആചാരം?

ദാദാശ്രീ: എന്താണ് മാനവികതയുടെ ആചാരം? ഞാൻ നിങ്ങളോട് കുറച്ച് പറയാം. മുഴുവൻ കാര്യവും വളരെ വിപുലമായ ഒരു കാര്യമാണ്, എന്നാൽ നമുക്ക് അവയിൽ ചിലത് ചർച്ച ചെയ്യാം. ചുരുക്കത്തിൽ, ഒരു മനുഷ്യനെയും വേദനിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ഒരു ഉപകരണമാകരുത്. മറ്റ് മൃഗങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന പ്രശ്നം മാറ്റിവയ്ക്കുക, എന്നാൽ നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെ മാത്രം പരിപാലിക്കുക ആണെങ്കിൽ, 'ഞാൻ ആരെയും വേദനിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഒരു പങ്കു വഹിക്കരുത്,' എന്ന തീരുമാനം ആണ് മാനവികതയുടെ രീതി. അല്ലാത്തപക്ഷം, യഥാർത്ഥത്തിൽ മാനവികതയുടെ ആചാരം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നത് എന്താണ്? നിങ്ങൾ ഒരു മുതലാളിയും, നിങ്ങൾ തന്നെ ഒരു

ജീവനക്കാരനെ ശക്തമായി ശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, ആ നിമിഷം, 'ഞാൻ ജീവനക്കാരനാണെങ്കിൽ എനിക്ക് എങ്ങനെ തോന്നും?' അത്തരമൊരു ചിന്ത ഉയർന്നുവന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവനെ പരിധിക്കുള്ളിൽ ശാസിക്കും; അതിനപ്പുറം നിങ്ങൾ ഒന്നും പറയില്ല. നിങ്ങൾ മറ്റൊരാൾക്ക് ദോഷം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, ആ നിമിഷം, 'ഞാൻ മറ്റൊരാൾക്ക് ദോഷം ചെയ്യുന്നു, പക്ഷേ ആരെങ്കിലും എനിക്ക് ദോഷം ചെയ്താൽ എനിക്ക് എങ്ങനെ തോന്നും?' എന്ന ചിന്ത നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകും.

നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത് മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകുകയും നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത് മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് മാനവികതയുടെ അഭ്യാസം. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ തല്ലുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമല്ല, അതിനാൽ നിങ്ങൾ ആരെയും അടിക്കരുത്. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ ശകാരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല, അതിനാൽ നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെ ശകാരിക്കരുത്. നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കാത്തത് മറ്റുള്ളവരോട് ചെയ്യാതിരിക്കുക എന്നതാണ് മാനവികതയുടെ അഭ്യാസം. നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്തും, അത് മറ്റുള്ളവർക്കായി ചെയ്യുക; അതിനെയാണ് മാനവികതയുടെ അഭ്യാസം എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ സ്വയം ഇങ്ങനെയാണോ പെരുമാറുന്നത്? നിങ്ങൾ ആരെയെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലേ? അപ്പോൾ കൊള്ളാം!

നിങ്ങൾ പരിഗണന തുടരുകയാണെങ്കിൽ, 'എന്റെ അക്കൗണ്ടിൽ ആർക്കും അസൗകര്യം അനുഭവപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ,' അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ജോലി പൂർത്തിയായി!

(4) തെരുവിൽ പണം കണ്ടെത്തിയാൽ പിന്നെ ...

അപ്പോൾ, തെരുവിൽ ഒരു നൂറു രൂപ നോട്ടുകളുടെ ഒരു കെട്ടിൽ നിങ്ങൾ പതിനയ്യായിരം രൂപ കണ്ടെത്തിയാൽ, നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കും, 'എനിക്ക് ഇത്രയും പണം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, എനിക്ക് എത്രമാത്രം വേദന അനുഭവപ്പെടും? അപ്പോൾ ഈ വ്യക്തിക്ക് എത്രമാത്രം വേദന

അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും? 'അതിനാൽ നിങ്ങൾ പത്രത്തിൽ ഒരു പരസ്യം നൽകണം,' പണം നഷ്ടപ്പെട്ട വ്യക്തി, ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന്റെ തെളിവ് സഹിതം ക്ലെയിം ചെയ്ത് ഈ പരസ്യം നടത്തുന്നതിനുള്ള ചെലവ് തിരികെ നൽകുക. 'അത്രമാത്രം. ഈ പരിധി വരെ മാനവികത മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം, നിങ്ങൾക്ക് വേദന അനുഭവപ്പെടുന്നതുപോലെ, മറ്റൊരാൾക്കും വേദന അനുഭവപ്പെടും; നിങ്ങൾക്ക് ഇത് വളരെയധികം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും, അല്ലേ! അത്തരം ചിന്തകൾ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും നിങ്ങളിൽ ഉയർന്നുവരണം. എന്നാൽ ഇക്കാലത്ത്, അത്തരം മനുഷ്യത്വം മറന്നുപോയി, അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു! ഈ ദുരിതമെല്ലാം ഇതിന് കാരണമാണ്! ആളുകൾ അവരുടെ സ്വാർത്ഥതയിൽ മാത്രം പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അത് മാനവികതയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നില്ല.

ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ആളുകൾ പറയുന്നു, "കണ്ടെത്തിയതെന്തും എനിക്ക് സൂക്ഷിക്കാൻ സൗജന്യമാണ്, അല്ലേ!" ശരി, നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടത് മറ്റൊരാൾക്കും സൂക്ഷിക്കാൻ സൗജന്യമാണ്, അല്ലേ!

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ഞാൻ ഈ പണം കണ്ടെത്തി. എനിക്ക് ഇത് സൂക്ഷിക്കാൻ താൽപ്പര്യമില്ല, പിന്നെ ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ, അത് ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് ഞാൻ വിതരണം ചെയ്താലോ?

ദാദാശ്രീ: വേണ്ടാത്തവർക്ക് അല്ല. പണം അത് ഉൾപ്പെടുന്ന വ്യക്തിക്ക് എങ്ങനെ തിരികെ നൽകാനാകുമെന്ന് അന്വേഷിക്കുക; അവനെ അറിയിച്ച് അവനു തിരികെ അയയ്ക്കുക. എന്നിരുന്നാലും, അത് പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൻ വിദേശത്തു നിന്നു ഉള്ളയാളാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ആ പണം ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ നന്നായി ഉപയോഗിക്കണം, പക്ഷേ അത് നിങ്ങൾക്കായി സൂക്ഷിക്കരുത്.

മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾ അത് തിരിച്ചു നൽകുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടേത് തിരികെ നൽകുന്ന ഒരാളെയും നിങ്ങൾ കാണും. നിങ്ങൾ അത് തിരികെ നൽകിയില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടേത് എങ്ങനെ നിങ്ങൾക്ക്

തിരികെ വരും? അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ വികസന നിലവാരം നിങ്ങൾ മാറ്റണം. ഇത് ചെയ്യില്ല; ഇത് ജീവിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗമല്ല! നിങ്ങൾ ഇവിടെ ധാരാളം പണം സമ്പാദിക്കുന്നു, എന്നിട്ടും നിങ്ങൾക്ക് സന്തോഷമില്ല; ഇത് എന്താണ്?!

നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഒരാളിൽ നിന്ന് രണ്ടായിരം കടം വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക് അയാൾക്ക് പണം തിരികെ നൽകാനാകില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ 'ഇപ്പോൾ അയാൾക്ക് തിരികെ നൽകാൻ ഞാൻ ഒരു കരാർ ഒപ്പിടാൻ പോവുകയാണോ? ഞാൻ അവനോട് വേണ്ടെന്ന് പറയും' എന്ന ഉദ്ദേശ്യം ഉയർന്നുവരുന്നുവെങ്കിൽ, 'ആ ഉദ്ദേശ്യം ഉയർന്നുവരുന്ന നിമിഷം, മനസ്സിൽ ചിന്ത ഉയർന്നുവരണം,' എന്നിൽ നിന്ന് പണം കടം വാങ്ങിയ ഒരാൾക്ക് അത്തരമൊരു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ എന്തൊരു ദുഃഖത്തിൽ കടന്നുപോകും? 'അതിനാൽ, അങ്ങനെ നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യം പാഴാക്കാത്ത വിധം ജീവിക്കുന്നതിനെ മാനവികതയുടെ ആചാരമായി പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു.

ആരെയും വേദനിപ്പിക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ അറിവ്. ഇത് വളരെയധികം ശ്രദ്ധിക്കുക. നിങ്ങൾ കിഴങ്ങു വർഗ്ഗം പച്ചക്കറികൾ (Roots) കഴിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും മനുഷ്യത്വം എങ്ങനെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയില്ലെങ്കിൽ, അത് ഉപയോഗശൂന്യമാണ്. മറ്റുള്ളവരുടേത് തട്ടി എടുത്തത് കൊണ്ട്, അത്തരം ധാരാളം ആളുകൾ മൃഗങ്ങളുടെ ജന്മത്തിലേക്ക് പോയി; അവർ ഇതുവരെ തിരിച്ചെത്തിയിട്ടില്ല. ഇതാണ് പ്രകൃതി നിയമം; ഇത് യാദൃശ്ചികതയുടെ നിയമമല്ല. കാപട്യം ഇവിടെ ഗുണം ചെയ്യില്ല, പൂർണ്ണമായ കാപട്യം. അപാകത ആണോ ഭരിക്കുന്നത്? ഭരിക്കുന്നത് നിയമമാണോ അതോ ക്രമക്കേടാണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇത് സ്വാഭാവിക (സ്വാഭാവിക്) നിയമമാണ്!

ദാദാശ്രീ: അതെ, അത് സ്വാഭാവിക നിയമമാണ്. ഇല്ല, അത് ഗുണം ചെയ്യില്ല. നിനക്ക് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടോ? 'എനിക്ക് തോന്നുന്നത്ര വേദന, അവനും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരില്ലേ?' അത്തരമൊരു ചിന്ത

ഉയർന്നുവന്നാൽ, അത് മാനവികതയുടെ പരിശീലനത്തിനുള്ളിലാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം, അതിനെ എങ്ങനെയാണ് മനുഷ്യത്വം എന്ന് വിളിക്കാൻ കഴിയുക?

(5) കടം വാങ്ങിയ പണം തിരികെ നൽകിയില്ലെങ്കിലോ?

ആരെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് കടം കൊടുത്ത പതിനായിരം, നിങ്ങൾ തിരിച്ചടച്ചില്ലെങ്കിൽ, ആ സമയത്ത് നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കണം, 'ഞാൻ ആർക്കെങ്കിലും പണം കൊടുത്തിട്ട് അയാൾ അത് തിരികെ നൽകിയില്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് എത്രമാത്രം വേദന അനുഭവപ്പെടും? അതിനാൽ ഞാൻ എത്രയും വേഗം പണം തിരികെ നൽകണം എന്ന്.' നിങ്ങൾ അത് നിങ്ങളുടെ പക്കൽ സൂക്ഷിക്കരുത്. മാനവികതയുടെ ആചാരം എന്താണ്? നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന വേദന, മറ്റേ വ്യക്തിയും അനുഭവിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഓരോ വ്യക്തിയിലും മാനവികതയുടെ ആചാരം വ്യത്യസ്തമാണ്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ മാനവികത അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ വികസനത്തിന്റെ നിലവാരത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. മാനവികതയുടെ ആചാരം ഒരു തരത്തിൽ മാത്രം പെട്ടതല്ല.

ആരെയെങ്കിലും വേദനിപ്പിക്കുമ്പോൾ, മനസ്സിൽ ചിന്ത ഉയർന്നുവരണം, 'എന്നെ വേദനിപ്പിച്ചാൽ എനിക്ക് എങ്ങനെ തോന്നും?' അതിനാൽ, മറ്റുള്ളവരെ വേദനിപ്പിക്കുന്നത് നിർത്തുന്നത് മനുഷ്യത്വമാണ്.

(6) അതിഥികൾ വരുമ്പോൾ ...

നിങ്ങൾ ആരുടെയെങ്കിലും വീട്ടിൽ അതിഥിയാണെങ്കിൽ, അതിഥിയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് പരിഗണന ഉണ്ടായിരിക്കണം, 'അതിഥികൾ എന്റെ സ്ഥലത്ത് പതിനഞ്ച് ദിവസം താമസിച്ചാൽ എനിക്ക് എങ്ങനെ തോന്നും?' നിങ്ങൾ മറ്റൊരാൾക്ക് ഒരു ഭാരമാകരുത്. കുറച്ച് ദിവസത്തേക്ക് നിങ്ങളുടെ ആതിഥേയനൊപ്പം

(Host) താമസിക്കുക, തുടർന്ന് ഒരു ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞ് ഒരു ഹോട്ടലിലേക്ക് മാറുക.

ആളുകൾ സ്വന്തം സന്തോഷത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. ‘മറ്റുള്ളവർക്ക് സന്തോഷം നൽകുന്നതിൽ നിന്നാണ് എന്റെ സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നത്’ എന്ന ആശയം മുഴുവൻ അപ്രത്യക്ഷമാകാൻ തുടങ്ങി. ‘മറ്റുള്ളവർ സന്തോഷിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു’ എന്ന ആശയം അപ്രത്യക്ഷമായി. പകരം, ഒരാൾ പറയുന്നു, "എനിക്ക് എന്റെ ചായ കിട്ടി, അതിനാൽ ഞാൻ സന്തുഷ്ടനാണ്."

മറ്റ് ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുമായി നിങ്ങൾ വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾ കിഴങ്ങു വർഗ്ഗം പച്ചക്കറികൾ കഴിക്കരുത് എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയില്ലെങ്കിൽ അത് സാരമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾക്ക് ഇത്രയെങ്കിലും അറിയാമെങ്കിൽ അത് ധാരാളമാണ്: നിങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ, മറ്റുള്ളവരെ വേദനിപ്പിക്കാത്ത രീതിയിൽ ജീവിക്കുക. അത് മാനവികതയുടെ ആചാരം എന്നറിയപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾ ഇത്രയും ധർമ്മം ശീലിച്ചാൽ മതി. ഈ കലിയുഗത്തിൽ (ചിന്ത, സംസാരം, പ്രവൃത്തി എന്നിവയിലെ ഐക്യത്തിന്റെ അഭാവമുള്ള കാലചക്രത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ കാലഘട്ടം), ആളുകൾ ഇത്രയധികം മാനവികത പരിശീലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മോക്ഷം നേടുന്നതിന് അവർ അംഗീകാരത്തിന്റെ മുദ്രയ്ക്ക് അർഹരാണ്. എന്നിരുന്നാലും, സമയചക്രത്തിന്റെ മികച്ച കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഇത് മതിയാകില്ല. നിലവിൽ, കുറഞ്ഞ മാർക്കോടെയാണ് ആളുകൾ ‘പാസാകുന്നത്’. ഞാൻ എന്താണ് പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായോ? ഡീമെറിറ്റ് കർമ്മം (പാപം) എങ്ങനെയാണു ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നും, ബന്ധിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നത് എന്നും മനസ്സിലാക്കുക.

(7) ലൈംഗിക താല്പര്യത്തോടെ ഒരാളെ നോക്കുമ്പോൾ മാനവികതയുടെ പരിശീലനം നഷ്ടപ്പെട്ടും

അപ്പോൾ അതിനപ്പുറം, 'മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ അഭ്യാസം' അർത്ഥമാക്കുന്നത്, ആരെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീയെ നോക്കി ആകർഷണം തോന്നുകയാണെങ്കിൽ, അയാൾ ഉടനെ ചിന്തിക്കും, 'ആരെങ്കിലും എന്റെ സഹോദരിയെ ആ രീതിയിൽ നോക്കിയാൽ, എനിക്ക് എങ്ങനെ തോന്നും? എനിക്ക് വേദന അനുഭവപ്പെട്ടും.' ആ പരിഗണന ലഭിക്കുന്നത് മാനവികതയുടെ അഭ്യാസം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്. അതിനാൽ ആ വ്യക്തി അനുതപിക്കും, 'ഞാൻ [സ്ത്രീകളെ] ഒരു ലൈംഗിക ഉദ്ദേശത്തോടെ നോക്കരുത്.' ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഉണ്ടാകേണ്ടത് ഇത്തരത്തിലുള്ള വികസനമാണ്, അല്ലേ!

മനുഷ്യത്വം എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? മറ്റുള്ളവർ തന്റെ ഭാര്യയെ ലൈംഗിക ഉദ്ദേശത്തോടെ നോക്കുമ്പോൾ ഒരു വ്യക്തി അത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടുന്നില്ല, അതിനാൽ അയാൾ മറ്റൊരാളുടെ ഭാര്യയെ അത്തരമൊരു ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ നോക്കുന്നില്ല. മറ്റുള്ളവർ തന്റെ പെൺമക്കളെ ലൈംഗിക ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ നോക്കുമ്പോൾ ഒരു വ്യക്തി അത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടുന്നില്ല, അതിനാൽ അത്തരമൊരു ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അയാൾ മറ്റൊരാളുടെ പെൺമക്കളെ നോക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ, ഒരാൾക്ക് തീർച്ചയായും ഒരു അവബോധം ഉണ്ടായിരിക്കണം, 'ഞാൻ ഒരാളുടെ മകളെ ലൈംഗിക ഉദ്ദേശത്തോടെ നോക്കിയാൽ, ആരെങ്കിലും തീർച്ചയായും എന്റെ മകളെയും ലൈംഗിക ഉദ്ദേശത്തോടെ നോക്കും.' അത്തരമൊരു അവബോധം തീർച്ചയായും നിലനിൽക്കണം, അപ്പോൾ മാത്രമാണ് അത് 'മാനവികതയുടെ ആചാരം' ആയി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുന്നത്.

മാനവികതയുടെ അഭ്യാസം എന്നാൽ 'നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത് മറ്റുള്ളവരോട് ചെയ്യരുത്' എന്നാണ്. നിങ്ങൾ സ്വയം ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത്, നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും മറ്റുള്ളവരോട് ചെയ്യരുത്; അതിനെയാണ്

മാനവികതയുടെ അഭ്യാസം എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. മാനവികതയുടെ ആചാരത്തിന് പരിമിതികളുണ്ട്; അത് പരിധിക്കപ്പുറം അല്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇത്രയും ചെയ്താൽ മതി.

ഒരാൾക്ക് ഭാര്യയും യജമാനത്തിയും ഉണ്ടെന്ന് കരുതുക. ഇപ്പോൾ പുരോഹിതൻ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ വിവാഹിതനാണെന്ന് ലോകം അംഗീകരിച്ചു. നിങ്ങളുടെ അമ്മായിയമ്മമാർ അത് സ്വീകരിച്ചു, നിങ്ങളുടെ കുടുംബം അത് സ്വീകരിച്ചു, നിങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിലെ ആളുകൾ അത് സ്വീകരിച്ചു. '' നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെ സിനിമയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയാൽ ആരെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് നേരെ വിരൽ ചൂണ്ടുമോ? നിങ്ങൾ മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ സിനിമയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയാലോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അമേരിക്കയിൽ, അതിന് ഒരു എതിർപ്പും ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: അമേരിക്കയിൽ ഒരു എതിർപ്പ് ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല, പക്ഷേ, ഇന്ത്യയിൽ അതിന് ഒരു എതിർപ്പുണ്ടാകും, അല്ലേ? ഈ പ്രസ്താവന ശരിയാണ്, പക്ഷേ ആ ആളുകൾക്ക് ഈ ധാരണയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ ജനിച്ച രാജ്യത്ത് [ഇന്ത്യ] അവർ അതിനെ എതിർക്കുന്നു! ഒരു എതിർപ്പ് ഉയർന്നു; അത് തന്നെ ഒരു തെറ്റാണ്. അമേരിക്കയിൽ, അതിൽ ഒരു എതിർപ്പും ഇല്ല. അവിടെ [ഇന്ത്യ], കൂടുതൽ ആളുകൾ മൃഗങ്ങളുടെ ജീവിത രൂപത്തിലേക്ക് പോകുന്നില്ല [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ]. ഇവിടെ അമേരിക്കയിൽ, എൺപത് ശതമാനം മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളുടെ ജീവരൂപത്തിലേക്ക് നീങ്ങുന്നു. ഇവിടെ എൺപത് ശതമാനം ആളുകളും. അത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നാൽ, അവർ മനുഷ്യ ജന്മത്തിൽ വന്നിട്ട് എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? അവർ മായം കലർത്തിയ സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുകയും തങ്ങളുടേതല്ലാത്തത് ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, തങ്ങളുടേതല്ലാത്തത് അവർ മോഷ്ടിക്കുന്നു, തങ്ങളുടേതല്ലാത്തത് എടുക്കാൻ അവർക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ട്, അവരുടെതല്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് ചിന്തകളുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ അവർ മറ്റ് സ്ത്രീകളെ നോക്കുന്നു ലൈംഗിക ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ. ഒരു വ്യക്തിക്ക് സ്വന്തം ഭാര്യയോടൊപ്പം [ലൈംഗിക] ആനന്ദത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ അവകാശമുണ്ട്, എന്നാൽ അയാൾ മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ

നോക്കാൻ പോലും പാടില്ല ലൈംഗിക ഉദ്ദേശത്തോടെ; അതിനും ശിക്ഷയുണ്ട്. ലൈംഗിക ഉദ്ദേശത്തോടെ മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ നോക്കുന്നതിനുള്ള ശിക്ഷ [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] ഒരു മൃഗജീവിതമാണ്. കാരണം അത് മൃഗീയതയാണ്. മനുഷ്യത്വം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

മാനവികതയുടെ ആചാരം എന്താണ്? നിങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായത് ആസ്വദിക്കൽ; അതിനെയാണ് മനുഷ്യത്വം എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ഇത് അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളുടേതല്ലാത്തത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾ അത് സ്വീകരിക്കരുത്. ഒരു മനുഷ്യൻ മൃഗങ്ങളുടെ ജീവരൂപത്തിൽ ജനിക്കുമെന്നതിന് എന്തെങ്കിലും തെളിവുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, അത് തെളിവുകളോടെയാണ്. തെളിവുകളില്ലാതെ അത്തരം പ്രസ്താവനകൾ അടിസ്ഥാന രഹിതമായി നടത്താൻ കഴിയില്ല.

ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ ജീവന്റെ രൂപം എത്രത്തോളം നിലനിർത്തുന്നു? ഒരു വ്യക്തിയുടേതുപോലുള്ള ഒരു ജീവിതരീതി, ഒരു പരിധിവരെ പോലും, അയാൾക്ക് അനുയോജ്യമല്ലാത്തതിൽ ഏർപ്പെടാത്തിടത്തോളം കാലം നിലനിൽക്കും. തങ്ങളുടേതായവ ആസ്വദിക്കുന്നവർ മനുഷ്യരായി ജനിക്കുന്നു. തങ്ങളുടേതല്ലാത്തത് ആസ്വദിക്കുന്നവർ മൃഗങ്ങളായി ജനിക്കുന്നു. തങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ടത് മറ്റുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുന്നവർ, സ്വർഗ്ഗീയ മണ്ഡലത്തിലേക്ക് (ദേവ് ഗതി) പോകുകയും, മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് തങ്ങളുടേതല്ലാത്തത് ബലമായി എടുക്കുകയും, അവരെ വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ നരകത്തിലേക്ക് പോകുന്നു.

(8) മാനവികതയുടെ അർത്ഥം

മാനവികത എന്നാൽ, 'എന്റേത് ഞാൻ ആസ്വദിക്കുന്നു, നിങ്ങളുടേത് നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്നു. എന്റെ ഓഹരിയായി എനിക്ക് വരുന്നതെന്തും എന്റേതാണ്, നിങ്ങളുടെ ഓഹരിയായി നിങ്ങൾക്ക് വരുന്നതെന്തും നിങ്ങളുടേതാണ്'. മൃഗീയതയുടെ അർത്ഥം, 'എന്റേത് എന്റേതും നിന്റേത് എന്റേതും എന്റേതാണ്!' കൂടാതെ ദൈവികതയുടെ ആട്രിബ്യൂട്ട് എന്താണ്? 'നിന്റേത് നിങ്ങളുടേതും എന്റേത് നിങ്ങളുടേതുമാണ്.' ഒരു ദയയുള്ള വ്യക്തി മറ്റുള്ളവർക്ക് പോലും നൽകും അവന്റേത്. അത്തരം ദൈവിക ഗുണങ്ങളുള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ? എല്ലായിടത്തും നിങ്ങൾക്ക് ധാരാളം മനുഷ്യത്വം കാണാൻ കഴിയുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇത് കാണപ്പെടുന്നു, മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇത് കാണാനാകില്ല.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യനിൽ മൃഗീയത നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഒരു വ്യക്തി തന്റെ 'കൊമ്പുകൾ' ഉയർത്തുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ലേ, 'അവൻ എന്നോട് ചാർജ് ചെയ്യുന്ന ഒരു' കാളയാണ് '?' ആ സമയത്ത് നിങ്ങൾ വഴിയിൽ നിന്ന് മാറണം. ഒരു രാജാവിന് പോലും ഈ 'കാള' ഒരു വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യില്ല. ഒരു രാജാവ് കാളയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നാൽ, കാള സന്തോഷത്തോടെ തുടരും! രാജാവിന് കാളയെ ചുറ്റേണ്ടിവരും, പക്ഷേ കാള ചുറ്റും പോകില്ല.

(9) ഇത് മാനവികതയേക്കാൾ ഉയർന്ന ഒരു ഗുണമാണ്

അപ്പോൾ, മനുഷ്യത്വത്തിനപ്പുറം, ആരാണ് 'സൂപ്പർ-മനുഷ്യൻ' ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്? നിങ്ങൾ ഈ മനുഷ്യന് പത്ത് തവണ ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കിയാലും, നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും! നിങ്ങൾ വീണ്ടും അവനു ദോഷം വരുത്തുകയാണെങ്കിൽപ്പോലും, നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും. മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുക എന്നതാണ് അവന്റെ സ്വഭാവം. അതിനാൽ, ഈ മനുഷ്യൻ ഒരു 'സൂപ്പർ-മനുഷ്യൻ'

ആണെന്ന് നാം അറിയണം. അത് ഒരു ദൈവിക ഗുണമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള കുറച്ച് ആളുകൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. അത്തരം ആളുകളെ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ല, അല്ലേ! കാരണം, അനുപാതം ഒരു ലക്ഷത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ ആളുകളായി മാറിയിരിക്കുന്നു!

ഒരു വ്യക്തി മാനവികതയുടെ ആചാരത്തിന് വിരുദ്ധമായ ഏതെങ്കിലും പെരുമാറ്റത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ; ഒരാൾ മൃഗത്തെപ്പോലെ പെരുമാറിയാൽ, ആ വ്യക്തി മൃഗങ്ങളുടെ ജീവരൂപത്തിലേക്ക് പോകും. ഒരാൾ പിശാചിനെപ്പോലെയുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തി നരകത്തിലെ ഒരു ജീവരൂപം എന്നർത്ഥം വരുന്ന ഒരു പൈശാചിക ജീവിത രൂപത്തിലേക്ക് പോകും. ഒരാൾ അതിമാനുഷമായ പെരുമാറ്റത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തി സ്വർഗ്ഗീയ മേഖലയിൽ ഒരു ജീവരൂപത്തിലേക്ക് പോകും. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലായോ? ഞാൻ എന്താണ് പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായോ?

(10) അവർക്കറിയാവുന്നിടത്തോളം അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നു

ഇവിടെ മാത്രമേ, സന്ത് പുരുഷനോ (സന്യാസിമാർ), ജ്ഞാനി പുരുഷനോ (ആത്മാവിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് മറ്റുള്ളവർക്കും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവർ) ജനിക്കുന്നുള്ളൂ, അവർ മറ്റ് ആളുകൾക്ക് പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നു. അവർ ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ സമുദ്രം കടന്ന് മറ്റുള്ളവരെ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ സഹായിക്കുന്നു. അവർ എങ്ങനെ ആയി തീർന്നുവോ അതുപോലെ ആയിത്തീരാൻ മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്നു. അവർ എങ്ങനെ ആയിത്തീർന്നു, [അർത്ഥം] അവർ മനുഷ്യത്വം പരിശീലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർ മാനവികതയുടെ പരിശീലനം പഠിപ്പിക്കും. ഇതിനു [മനുഷ്യത്വത്തിന്] അപ്പുറത്തുള്ളവർ ദൈവികതയുടെ ഗുണങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കും. ഇതിനർത്ഥം ഒരു സൂപ്പർ മനുഷ്യന്റെ പെരുമാറ്റം എങ്ങനെയെന്ന് അവർക്കറിയാമെങ്കിൽ, അവർ ഒരു സൂപ്പർ മനുഷ്യന്റെ പെരുമാറ്റം പഠിപ്പിക്കും എന്നാണ്. അതിനാൽ, അവർക്കറിയാവുന്ന ഗുണങ്ങൾ അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ

ആശ്രിതത്വങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം എങ്ങനെ സ്വതന്ത്രരാകാം എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അവർക്കുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ സ്വയം സ്വതന്ത്രരായിത്തീർന്നാൽ, അവർ സ്വതന്ത്രരാകാനുള്ള അറിവ് പോലും മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകും.

(11) മൃഗങ്ങളെ പോലെയുള്ള പെരുമാറ്റമാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: യഥാർത്ഥ ധർമ്മം മാനവികതയുടെതാണ്. ഇപ്പോൾ, ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ച് അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രയോഗമാണ്, അതിൽ ആർക്കും പരിക്കേൽക്കില്ല എന്നതാണ്. അത് പ്രധാനമായും അതിന്റെ അടിത്തറയാണ്. ഒരാൾക്ക് പണവും സമ്പത്തും അധികാരവും തേജസ്സും ഉണ്ടായിരിക്കാം, പക്ഷേ അവൻ അവയെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യരുത്; അവൻ അവയെ നല്ല രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കണം. ഇതെല്ലാം മാനവികതയുടെ പരിശീലന തത്വങ്ങളാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, ഇത് ശരിയാണോ?

ദാദാശ്രീ: 'ഒരൊറ്റ ജീവിയേയും ചെറിയ തോതിൽ പോലും വേദനിപ്പിക്കരുത്' എന്നതാണ് മനുഷ്യരാശിയുടെ യഥാർത്ഥ രീതി. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തി മൃഗീയതയിൽ ഏർപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യനായി തുടരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മൃഗീയതയിൽ ഏർപ്പെടരുത്. മാനവികത ശരിയായി പരിശീലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മോക്ഷം പെട്ടെന്ന് നേടാൻ കഴിയും. ഒരു വ്യക്തി മാനവികതയുടെ ആചാരം മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് തന്നെ ധാരാളം. മനസ്സിലാക്കാൻ യോഗ്യമായ മറ്റൊരു ധർമ്മമില്ല. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ അഭ്യാസം എന്നാൽ മൃഗീയതയുടെ അഭാവം എന്നാണ്; അത് മാനവികത പരിശീലിക്കുന്നതായി അറിയപ്പെടുന്നു. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ ശകാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തി മൃഗീയതയിൽ ഏർപ്പെടുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് മൃഗീയതയിൽ ഏർപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. നിങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യന് അനുയോജ്യമായ സമചിത്തത പാലിക്കണം. നിങ്ങൾ ആ

വ്യക്തിയോട് പറയണം, “സഹോദരാ, എന്റെ തെറ്റ് എന്താണ്? എന്റെ തെറ്റ് എന്നെ കാണിക്കൂ, അങ്ങനെ എനിക്ക് അതിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടാം. ” മാനവികതയുടെ ആചാരം നിങ്ങളാൽ ആർക്കും ഒരു പരിധിവരെ പോലും ഉപദ്രവമുണ്ടാകാത്തതായിരിക്കണം. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് അവന്റെ ഭാഗത്തെ മൃഗീയമായ പെരുമാറ്റമാണ്. മൃഗീയമായ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. മൃഗീയമായ ഒരാളുമായി മൃഗീയമാകാതിരിക്കൽ, അത് മാനവികതയുടെ ആചാരം എന്നറിയപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലായോ? മാനവികതയുടെ പ്രായോഗികതയിൽ, തിരിച്ചടി ചെയ്യില്ല. ഒരു വ്യക്തി നിങ്ങളെ ശകാരിക്കുകയും നിങ്ങൾ അയാളെ തിരിച്ച് ശകാരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഒരു വ്യക്തി നിങ്ങളെ അടിക്കുകയും നിങ്ങൾ തിരിച്ചടിക്കുകയും ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഒരു മൃഗമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ എവിടെയാണ് മാനവികതയുടെ അഭ്യാസം? അതിനാൽ ധർമ്മം, ആർക്കും പരിക്കേൽക്കാത്തവിധം ആയിരിക്കണം.

ഇപ്പോൾ, അത്തരമൊരു വ്യക്തിയെ ഒരു മനുഷ്യനായി കണക്കാക്കുന്നു, പക്ഷേ മനുഷ്യത്വം ഇതിനകം പോയിക്കഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ പിന്നെ, അവൻ ഒരു മനുഷ്യനായിരിക്കുന്നതിൽ എന്താണ് അർത്ഥം? എണ്ണയില്ലാത്ത എള്ളിന് എന്ത് പ്രയോജനം? അവ എള്ള് വിത്തുകളായി പോലും എങ്ങനെ കണക്കാക്കാം? അവന്റെ മനുഷ്യത്വം ഇതിനകം പോയിക്കഴിഞ്ഞു. ചുരുങ്ങിയത്, മനുഷ്യത്വം ആവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് സിനിമകളിൽ പാടുന്നത്, “എത്രമാത്രം ആളുകൾ മാറിയിരിക്കുന്നു ...” അപ്പോൾ, അവനിൽ മറ്റെന്താണ് അവശേഷിക്കുന്നത്? വ്യക്തി മാറിയതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂലധനം മുഴുവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ 'ബിസിനസ്സ്' നിങ്ങൾ എന്തിനുവേണ്ടി നടത്തും?

(12) കീഴുദ്യോഗസ്ഥർക്കൊപ്പം നിങ്ങളുടെ കടമ നിർവഹിക്കുമ്പോൾ ...

ചോദ്യകർത്താവ്: കീഴുദ്യോഗസ്ഥർ എനിക്ക് വേണ്ടി ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് കരുതുക. ആ വ്യക്തി എന്റെ മകനോ, ഓഫീസിലെ ആരെങ്കിലുമോ, മറ്റാരെങ്കിലുമോ ആകട്ടെ, അവർ അവരുടെ ചുമതലകളിൽ വീഴ്ച വരുത്തുന്നു, അതിനാൽ ആ നിമിഷം ഞാൻ അവർക്ക് ശരിയായ ഉപദേശം നൽകുന്നു. ഇപ്പോൾ തീർച്ചയായും ഇത് അവനെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു, അപ്പോൾ ആ സമയത്ത് ഒരു വൈരുദ്ധ്യം ഉയർന്നുവരുന്നതായി തോന്നുന്നു. അപ്പോൾ ആ സമയത്ത്, ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: അതിൽ ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാട് നിയമാനുസൃതമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. ആ വ്യക്തിയോടുള്ള നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം മൃഗീയമാണെങ്കിൽ, അത് അങ്ങനെയാകരുത്. ഒരു വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടായാൽ, നിങ്ങൾ ആ വ്യക്തിയോട് ക്ഷമ ചോദിക്കണം. ഈ രീതിയിൽ, ആ തെറ്റ് അംഗീകരിക്കുക. മാനവികതയുടെ സമ്പ്രദായം പൂർണ്ണമായി പിന്തുടരണം.

(13) വീട്ടിലെ ജോലിക്കാർ നാശത്തിന് കാരണമാകുമ്പോൾ

എന്തുകൊണ്ടാണ് ആളുകൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം (മതഭേദം) ഉണ്ടാകുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകാനുള്ള കാരണം സ്വാർത്ഥ താൽപര്യമാണ് (സ്വാർത്ഥത).

ദാദാശ്രീ: വാസ്തവത്തിൽ, ഒരാൾ വഴക്കു കൂടാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അത് സ്വാർത്ഥ താൽപര്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. സ്വാർത്ഥ താത്പര്യത്തിൽ എപ്പോഴും സന്തോഷമുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ അത് ആത്മീയ സ്വാർത്ഥ താൽപര്യമാണെങ്കിൽ അതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്; അത് ലൗകിക

സ്വാർത്ഥ താൽപ്പര്യമാണെങ്കിൽ, അതിൽ അസന്തുഷ്ടിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല!

ദാദാശ്രീ: അതെ, എന്നാൽ ലൗകികമായ സ്വാർത്ഥ താൽപര്യം പോലും ന്യായ യുക്തമായിരിക്കും. ഒരാൾക്ക് എന്ത് സന്തോഷമുണ്ടെങ്കിലും അത് വിട്ടുപോകുന്നില്ല, അത് കുറയുന്നില്ല. അത് വർദ്ധിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഒരാൾ സ്വയം നയിക്കുന്നു. പകരം, കലഹിച്ചത് കൊണ്ട് ലൗകിക സന്തോഷം പോകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയുടെ കൈയിൽ നിന്ന് കണ്ണാടി വീണാൽ, ഏകദേശം ഇരുപത് ഡോളറിന്റെ നഷ്ടം സംഭവിക്കും, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉടനെ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ അസ്വസ്ഥനാകും, 'അവൾ ഇരുപത് ഡോളർ നഷ്ടം വരുത്തി.', അവൾ നഷ്ടം വരുത്തിയിട്ടില്ല; അത് അവളുടെ കൈകളിൽ നിന്ന് വീണു! അത് നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ നിന്ന് വീഴുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എന്ത് നീതിയാണ് നൽകേണ്ടത്? അങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾ നീതി നടപ്പാക്കേണ്ടത്.

പകരം, ആ സാഹചര്യത്തിൽ, നിങ്ങൾ എന്ത് നീതിയാണ് നൽകുന്നത്? ‘അവൾ ഒരു നഷ്ടം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു’ എന്ന്. എന്നാൽ അവൾ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പുറത്തുള്ള ആളാണോ? കൂടാതെ, ആ വ്യക്തി പുറത്തുനിന്നുള്ളയാളാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ വീട്ടു സഹായി ആണെങ്കിൽ പോലും ഇത് ചെയ്യാൻ പാടില്ല. കാരണം, ഏത് നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കണ്ണാടി വീഴുന്നത്, ആ വ്യക്തി അതിനെ വീഴ്ത്തിയതാണോ, അത് വീണതാണോ; നിങ്ങൾ അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ടതല്ലേ? അവൾ എപ്പോഴെങ്കിലും മനപ്പൂർവ്വം അതിനെ വീഴാൻ സഹായിക്കുമോ?

അതിനാൽ, ഒരാൾ എന്ത് ധർമ്മമാണ് പാലിക്കേണ്ടത്? ആരെങ്കിലും ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോട് പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതായി തോന്നുകയാണെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തി ശരിക്കും പ്രതികാര മനോഭാവം ഉള്ളവനല്ല; നിങ്ങൾക്ക് ദോഷം വരുത്താൻ ആരുമില്ല. അതിനാൽ, ആ വ്യക്തിയോട് നിങ്ങൾക്ക് വെറുപ്പ് (ദ്വേഷ്) പാടില്ല. അതെ, ആ വ്യക്തി നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലെ

അംഗമാണോ, അതോ കണ്ണട വീഴ്ത്താൻ സഹായിച്ച വീട്ടു സഹായിയാണോ; യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിനെ വീഴ്ത്തിയത് വീട്ടുസഹായിയല്ല. കണ്ണട വീഴാൻ കാരണമാകുന്നത് മറ്റൊന്നാണ്. അതിനാൽ, വീട്ടുസഹായിയെക്കുറിച്ച വളരെയധികം അസ്വസ്ഥരാകരുത്. ശാന്തമായി അവനോട് / അവളോട് പറയുക, "പതുക്കെ, സാവധാനം നടക്കുക." അദ്ദേഹത്തോട് ഇത്രമാത്രം ചോദിക്കുക, "നിങ്ങളുടെ പാദത്തിന് ഒന്നും പറ്റിയില്ലല്ലോ, അല്ലേ?" വാസ്തവത്തിൽ, നിങ്ങളുടെ പത്തിൽ നിന്ന് പന്ത്രണ്ട് ഗ്ലാസുകൾ തകർന്നിട്ടുള്ളതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ അസ്വസ്ഥതയും കോപവും ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അവർ [അതിഥികൾ] ഇരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, നിങ്ങൾ കോപം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ല, പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ അസ്വസ്ഥത അനുഭവപ്പെടുന്നു. എല്ലാവരും പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ വീട്ടു സഹായിയെ 'ശകാരിക്കും'. ഇത് ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇത് ഏറ്റവും വലിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. 'ചെയ്യുന്നവൻ' ആരാണെന്ന് ഒരാൾക്ക് അറിയില്ല. ലോകം തീർച്ചയായും കണ്ണുകൾക്ക് ദൃശ്യമായി ചെയ്യുന്ന ആളെ (നിമിത്ത്) കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു.

ഞാൻ വളരെ ചെറിയ കുട്ടികളോട് പറഞ്ഞു, "പോയി ഈ കപ്പ് പുറത്ത് എറിയുക." പക്ഷേ, അവർ അത് തള്ളികളഞ്ഞു, "അത് എറിയാനല്ല." ആരും ഒരിക്കലും നാശമുണ്ടാക്കില്ല. ഞാൻ ഒരു കുട്ടിയോട് പറഞ്ഞു, "ഇത് ദാദയുടെ ചെരുപ്പുകളാണ്, പോയി പുറത്തേക്ക് എറിയുക," അവൻ തള്ളികളഞ്ഞു. അവയെ എറിയാൻ പാടില്ല; അവന് നല്ല ധാരണയുണ്ട്. അതിനാൽ ആരും ഈ സാധനങ്ങൾ വലിച്ചെറിയുകയില്ല. വീട്ടു സഹായി പോലും അവരെ തകർക്കില്ല. എന്നാൽ വിഡ്ഢികളായ ആളുകൾ ആണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ വീട്ടു സഹായിയെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത്. ഹേയ്, നിങ്ങൾ ഒരു വീട്ടു സഹായിയായാൽ, ആ സമയത്ത് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വീട്ടു സഹായിയാകേണ്ട ഒരു സമയം വന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു നല്ല യജമാനനെ ലഭിക്കും.

മറ്റുള്ളവരുടെ പാദരക്ഷയിൽ നിങ്ങളെത്തന്നെ വയ്ക്കുക, അതാണ് മനുഷ്യത്വം (മാനവ ധർമ്മം). ഇതിനുപുറമെ, മറ്റ് ധർമ്മം ആത്മീയതയാണ് (അദ്ധ്യാത്മ), അത് അതിനപ്പുറമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇത്രയും മനുഷ്യത്വം എങ്ങനെ പ്രയോഗിക്കണമെന്നെങ്കിലും ഒരാൾക്ക് അറിയണം.

(14) ഒരാളുടെ പെരുമാറ്റശക്തി എത്രമാത്രം ഉണ്ടോ, അത്രതന്നെ മറ്റ് വ്യക്തിയിലും നിലനിൽക്കുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് അറിഞ്ഞിട്ടും, പല തവണ അത് അവബോധത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നില്ല. എന്താണ് ഇതിന് കാരണം?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, ഈ അറിവ് ഒട്ടും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നാണ്. യഥാർത്ഥ അറിവ് അറിവായിട്ടില്ല. അറിഞ്ഞ അറിവ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. യോഗ്യതയുള്ള ഒരു ഗുരുവിലൂടെയും അത് അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ പഠിപ്പിക്കലുകൾ എന്തുതന്നെയായാലും നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ കൃത്യമായ ഫലങ്ങൾ നൽകുന്ന ഒരാളാണ് യോഗ്യനായ ഒരു ഗുരു. ഞാൻ സിഗരറ്റ് വലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, "സിഗരറ്റ് വലിക്കുന്നത് നിർത്തുക" എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുകയാണെങ്കിൽ, അത് വെറുതെയാകും. അതിനായി, പെരുമാറ്റശക്തി (ചാരിത്ര്യബദ്) ആവശ്യമാണ്. സമ്പൂർണ്ണമായ പെരുമാറ്റശക്തിയുള്ള ഒരു ഗുരുവിന്റെ പിന്തുണ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് ഉപദേശങ്ങൾ പിന്തുടരാൻ കഴിയൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഉപദേശങ്ങൾ സ്വന്തമായി പിന്തുടരാനാവില്ല.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയോട് പറയുകയാണെങ്കിൽ, "ഈ കുപ്പിയിൽ വിഷമുണ്ട്. നോക്കൂ, അത് വെളുത്തതായി കാണപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾ അത് തൊടരുത്." അപ്പോൾ കുട്ടി എന്ത് പറയും, "എന്നാൽ വിഷത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?" അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രതികരിക്കും, "വിഷം എന്നാൽ അത് മരണത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം." അപ്പോൾ അവൻ വീണ്ടും ചോദിക്കും, "മരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?" ആ സമയത്ത്, നിങ്ങൾ അവനോട് പറയും, "ഇന്നലെ, അവിടെ, [ആ മരിച്ച വ്യക്തിയെ] കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ, നീ 'അവനെ എടുക്കരുത്, എടുക്കരുത്' എന്ന് പറഞ്ഞില്ലേ, അങ്ങനെ ഒരാൾ മരിക്കുമ്പോൾ

അവനെ കൊണ്ടുപോകും. " അതിനാൽ, ഒരിക്കൽ ഇത് മനസ്സിലാക്കിയാൽ, അവൻ അത് സ്പർശിക്കില്ല. അറിവ് ഒരാളുടെ ധാരണയിൽ ക്രമീകരിക്കണം.

ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞാൽ, "ഹേയ്, ഇത് വിഷമാണ്!" അപ്പോൾ ആ അറിവ് എപ്പോഴും നിങ്ങളുടെ അവബോധത്തിലായിരിക്കണം. അവബോധത്തിൽ നിലനിൽക്കാത്ത അറിവ് അറിവല്ല. ഇത് തീർച്ചയായും അജ്ഞതയാണ് (അജ്ഞാൻ). ഇവിടെ നിന്ന് അഹമ്മദാബാദിലേക്ക് പോകാനുള്ള അറിവ് നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഭൂപടവും മറ്റും നൽകിയിട്ടും, അത് നിങ്ങളെ അവിടെ കൊണ്ടുപോകുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഭൂപടം തീർച്ചയായും തെറ്റാണ്. [ഫലം] കൃത്യതയോടെ വരണം.

(15) ജനന മരണങ്ങളിലൂടെ ജീവന്റെ നാല് ഗതികളിൽ അലഞ്ഞുതിരിയാനുള്ള കാരണങ്ങൾ ...

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു മനുഷ്യന്റെ കടമയെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങളോട് എന്തെങ്കിലും പറയൂ.

ദാദാശ്രീ: ഒരു മനുഷ്യന്റെ കടമയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഒരു മനുഷ്യനായി വീണ്ടും ജനിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് പരിധി എന്താണെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയാം. മുകളിലേക്കോ താഴേക്കോ പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവർക്ക്; ഉയർന്നത് -സ്വർഗ്ഗീയ ജീവരൂപം (ദേവ് ഗതി), താഴ്ന്നത് - മൃഗങ്ങളുടെ ജീവരൂപം (ജാൻവർ ഗതി), അതിനേക്കാൾ താഴ്ന്നതാണ് നരകത്തിലെ ജീവരൂപം (നരക് ഗതി). അസ്തിത്വത്തിന്റെ നിരവധി വ്യത്യസ്ത മേഖലകളുണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യനായി ഉള്ള പുനർജന്മത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണ് നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ ശരീരം ഉള്ളിടത്തോളം കാലം നമ്മൾ ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ കടമകൾ നിർവഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ [കഴിഞ്ഞ ജീവിതത്തിൽ] നിങ്ങളുടെ കടമകൾ നിറവേറ്റിയതിനാലാണ് നിങ്ങൾ ഈ മനുഷ്യജീവിതം നേടിയത്. നിങ്ങൾ ഇതിനകം അതിൽ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതിനാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്താണ്

കടന്നുപോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? ഈ ലോകത്ത് രണ്ട് സാധ്യതകളുണ്ട്. ഒന്ന്, മനുഷ്യ ജീവിത രൂപത്തിലേക്ക് വന്നതിനു ശേഷം, ഒരു വ്യക്തി ക്രെഡിറ്റ് [മെറിറ്റ് കർമ്മം] ശേഖരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ ഒരു ഉയർന്ന ജീവിത രൂപത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. അതേസമയം, ഒരു വ്യക്തി ഡെബിറ്റ് [ഡീമെറിറ്റ് കർമ്മം] ശേഖരിച്ചാൽ, അവൻ ഒരു താഴ്ന്ന ജീവിത രൂപത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. ഒരു വ്യക്തി ക്രെഡിറ്റിന്റെയും ഡെബിറ്റിന്റെയും ബിസിനസ്സ് അവസാനിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അയാൾ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുന്നു; അസ്തിത്വത്തിന്റെ ഈ അഞ്ച് മേഖലകൾ തുറന്നിരിക്കുന്നു. നാല് ജീവിത രൂപങ്ങളുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗീയ ജീവരൂപം ധാരാളം ക്രെഡിറ്റ് മാത്രം ശേഖരിച്ചവർക്കുള്ളതാണ്. ഡെബിറ്റിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ക്രെഡിറ്റ് ശേഖരിച്ചവർക്കുള്ളതാണ് മനുഷ്യജീവിതം. ക്രെഡിറ്റിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഡെബിറ്റ് ശേഖരിച്ചവർക്കുള്ളതാണ് മൃഗങ്ങളുടെ ജീവൻ. നരകത്തിലെ ഒരു ജീവരൂപം ഡെബിറ്റ് മാത്രം സ്വരൂപിച്ചവർക്കുള്ളതാണ്. ഇവയാണ് നാല് ജീവരൂപങ്ങൾ, നിലനിൽപ്പിന്റെ അഞ്ചാമത്തെ മേഖലയാണ് മോക്ഷം. മനുഷ്യർക്ക് ഈ നാല് ജീവരൂപങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ കഴിയും, കൂടാതെ ഇന്ത്യൻ വംശജരായ ആളുകൾക്ക് (അല്ലെങ്കിൽ പുനർജന്മത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഇന്ത്യക്കാർ അല്ലാത്ത വംശജർക്ക്) മാത്രമേ നിലനിൽപ്പിന്റെ അഞ്ചാമത്തെ മേഖല കൈവരിക്കാൻ കഴിയൂ. അത് ഇന്ത്യയ്ക്ക് പ്രത്യേകമായി ഉള്ളതാണ്. അത് മറ്റുള്ളവർക്കുള്ളതല്ല.

ഇപ്പോൾ, ഒരു വ്യക്തിക്ക് [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] മനുഷ്യജീവിതരൂപം നേടണമെങ്കിൽ, അവൻ വൃദ്ധരെയും, അമ്മയുടെയും അച്ഛന്റെയും സേവനത്തിൽ ആയിരിക്കണം, ഗുരുവിന്റെയും സേവനത്തിൽ ആയിരിക്കണം. അവൻ ആളുകളോട് ഒരു സൗമ്യമായ രീതി നിലനിർത്തണം. മാത്രമല്ല, ലൗകിക ഇടപെടലുകളിൽ, പത്ത് കൊടുത്ത് പത്ത് തിരികെ എടുക്കുക, പത്ത് കൊടുത്ത് പത്ത് എടുക്കുക. ശുദ്ധമായ ലൗകിക ഇടപാടുകൾ; ശുദ്ധമായ ലൗകിക ഇടപാടുകൾ പാലിക്കുക, അതായത് ആരോടും ക്രെഡിറ്റോ ഡെബിറ്റോ അവശേഷിക്കാത്ത വിധം തികച്ചും ശുദ്ധമായ ലൗകിക

ഇടപാടുകൾ നടത്തുക. മനുഷ്യത്വം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ ആരെയെങ്കിലും തല്ലുന്നതിനിടയിൽ, അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ്; മാനവികത ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവബോധം ഉയർന്നുവരണം, 'എന്നെ തല്ലുകയാണെങ്കിൽ എനിക്ക് എങ്ങനെ തോന്നും?' ഈ അവബോധം സർവ്വപ്രധാനമായി ഉയരണം, അപ്പോൾ മാത്രമേ മനുഷ്യത്വം നിലനിൽക്കൂ, അല്ലാത്തപക്ഷം അത് നിലനിൽക്കില്ല. അതിനാൽ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇത് മനസ്സിൽ വെച്ച് ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, മനുഷ്യജീവിതം വീണ്ടും കൈവരിക്കും. മനുഷ്യജീവിതം വീണ്ടും സ്വന്തമാക്കാൻ പോലും ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.

അല്ലാത്തപക്ഷം, ഇതിനെക്കുറിച്ച് അവബോധമില്ലാത്ത, അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവബോധമില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തി - അത്തരമൊരു വ്യക്തിയെ ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ പരാമർശിക്കാൻ കഴിയില്ല. അത്തരം അവബോധമില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തി കണ്ണുതുറന്ന് ഉറങ്ങുന്നു, ഒരു മനുഷ്യനെന്ന വിളിക്കാനാവില്ല. തന്റേതല്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ച് ദിവസം മുഴുവൻ ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി സാധനങ്ങളിൽ മായം ചേർക്കുന്നു, അത്തരമൊരു വ്യക്തി മൃഗങ്ങളുടെ ജീവരൂപത്തിലേക്ക് പോകുന്നു; അവൻ ഇവിടെ നിന്ന്, മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ നിന്ന് നേരിട്ട് മൃഗങ്ങളുടെ ജീവരൂപത്തിലേക്ക് പോകുന്നു, അവിടെ [പരിണത ഫലങ്ങൾ] അനുഭവിക്കുന്നു.

സ്വന്തം സന്തോഷം മറ്റുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുകയും, തനിക്ക് അവകാശപ്പെട്ട സന്തോഷം മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തി ഒരു സൂപ്പർ മനുഷ്യനാണ്, അതിനാൽ അവൻ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിത രൂപത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. അവൻ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഉദ്ദേശിച്ച സന്തോഷം, അത് അവനുവേണ്ടി രൂപകൽപ്പന ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അയാൾക്ക് അതിന്റെ ആവശ്യമുണ്ട്, പക്ഷേ അവൻ അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകുന്നു, അപ്പോൾ അത്തരമൊരു വ്യക്തി ഒരു സൂപ്പർ-മനുഷ്യനാണ്, അതിനാൽ അവൻ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിത രൂപത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. അതേസമയം, ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ അർത്ഥശൂന്യമായ നാശം വരുത്തുന്ന ഒരു വ്യക്തി, മറ്റുള്ളവർക്ക് വലിയ ദോഷം വരുത്തുകയും

അതിൽ നിന്ന് ഒന്നും നേടുകയും ചെയ്യുന്നില്ല, അത്തരമൊരു വ്യക്തി നരകത്തിലെ ജീവരൂപത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. ഈ ആളുകൾ തങ്ങളുടേതല്ലാത്തതിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. അവർ സ്വന്തം നേട്ടങ്ങൾക്കായി പ്രയത്നിക്കുന്നു, അതിനാൽ അവർ മൃഗങ്ങളുടെ ജീവിത രൂപത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ ആളുകളുടെ വീടുകൾ കത്തിക്കുകയും മറ്റ് തരത്തിലുള്ള ദോഷങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും നരകത്തിലെ ഒരു ജീവരൂപത്തിന് അർഹതയുണ്ട്. അവർ മറ്റ് ജീവജാലങ്ങളെ കൊല്ലുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ തടാകങ്ങളെ വിഷലിപ്തമാക്കുന്നു, അവർ എണ്ണം കിണറുകളിലേക്ക് വലിച്ചെറിയുന്നു! ഓരോ വ്യക്തിയും തനിക്കായി പൂർണ്ണമായും ഉത്തരവാദിയാണ്. ഈ ലോകത്ത് ഓരോ തലനാരിഴയുടെ മൂല്യത്തിനും [പ്രവർത്തന] ബന്ധപ്പെട്ട ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ട്!

പ്രകൃതിയിൽ ഒരു മുടിയിഴയുടെ മാത്രപോലും അനീതി ഇല്ല. ചില സമയങ്ങളിൽ ആളുകൾക്കിടയിൽ അനീതി ഉണ്ടായേക്കാം, പക്ഷേ പ്രകൃതിയിൽ സമ്പൂർണ്ണ നീതി ഉണ്ട്. അനീതി ഒരിക്കലും നടന്നിട്ടില്ല. അത് [പ്രകൃതി] അത്യന്തമായ നീതിയിൽ നിലനിൽക്കുന്നു, എന്തെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നുവോ അതെല്ലാം നീതിയാണ്. ഇത് തിരിച്ച അറിയുന്നതിനെ 'അറിവ്' എന്ന് വിളിക്കുന്നു. എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് പറയാൻ, "സംഭവിച്ചത് തെറ്റാണ്, ഇത് തെറ്റാണ്, ഇതാണ് നല്ലത്,'' എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാം അജ്ഞതയാണ്. സംഭവിക്കുന്നതെന്തും തീർച്ചയായും ശരിയാണ്.

(16) കീഴ്ജീവനക്കാർക്ക് നേരെ മാനവികതയുടെ പ്രാക്ടീസ്

ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോട് കോപിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അത് സഹിക്കാൻ കഴിയില്ല, എന്നിട്ട് ദിവസം മുഴുവൻ നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരോട് കയർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിന് എന്ത് അർത്ഥം ആണ് ഉള്ളത്?! അതിനെ മനുഷ്യത്വം എന്ന് വിളിക്കില്ല. മറ്റുള്ളവർ തന്നോട് അൽപ്പം അസ്വസ്ഥനാകുന്നത് സഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത വ്യക്തി, അവർ താഴ്ന്നവരാണെന്നതിനാൽ, മറ്റുള്ളവരോട് ദിവസം മുഴുവൻ കോപിക്കുന്നു, അല്ലേ? കീഴുദ്യോഗസ്ഥരെ ആക്രമിക്കുന്നത് വലിയ കുറ്റമായി

കണക്കാക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മേലധികാരിയെയോ, ദൈവത്തെയോ, നിങ്ങളുടെ മേലുദ്യോഗസ്ഥനെയോ അടിക്കുക, കാരണം അവർ ശ്രേഷ്ഠരാണ്, അവർ ശക്തരാണ്. വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ, കീഴുദ്യോഗസ്ഥന് അധികാരമില്ല, അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവനെ ആക്രമിക്കുന്നു. ഒരു കീഴുദ്യോഗസ്ഥൻ എത്ര തെറ്റുകാരനാണെങ്കിലും, **ഞാൻ** എപ്പോഴും അവനെ സഹായിച്ചിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു മേലുദ്യോഗസ്ഥനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവൻ എത്ര നല്ലവനാണെങ്കിലും, എനിക്ക് ഒരു മേലധികാരി ഉണ്ടായിരിന്നത് സഹിക്കാൻ കഴിയില്ല, കൂടാതെ ആരുടെയും മേലധികാരിയാകാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവൻ നല്ലവനാണെങ്കിൽ എനിക്ക് ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല, എന്നാൽ അതിനർത്ഥം അവൻ എപ്പോഴും അങ്ങനെയായിരിക്കില്ല എന്നാണ്, അല്ലേ! ഒരു ദിവസം അവൻ എനിക്ക് തലവേദന (മൈഗ്രേൻ) തരുന്ന എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞേക്കാം. കീഴുദ്യോഗസ്ഥരെ പരിപാലിക്കുന്ന വൻ ആണ് ഉന്നതൻ! അവൻ ഒരു യഥാർത്ഥ മേലുദ്യോഗസ്ഥനാണ്. ഞാൻ ഒരു യഥാർത്ഥ മേലധികാരിയെ തേടുന്നു. എന്റെ മേലധികാരിയാകുക, പക്ഷേ ഒരു യഥാർത്ഥ മേലധികാരിയാകുക. ഞാൻ ജനിച്ചത് ഒരു തല്ല് കൊള്ളാൻ അല്ല! നിങ്ങളിൽ നിന്ന് തല്ല് കൊള്ളാൻ ജനിച്ചവനാണോ ഞാൻ? ഇത്രയും മഹത്തരമായ എന്താണ് നിങ്ങൾ എനിക്ക് നൽകാൻ പോകുന്നത്?

നിങ്ങൾക്കായി ജോലി ചെയ്യാൻ ആരെയെങ്കിലും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവനെ ഒരിക്കലും നിന്ദയോടെ തള്ളിക്കളയരുത്, അവനെ പ്രകോപിപ്പിക്കരുത്. എല്ലാവരോടും ബഹുമാനത്തോടെ പെരുമാറുക. ആര് എങ്ങിനെ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കും എന്ന് നിങ്ങള്ക്ക് അറിയില്ല!

(17) ഓരോ വംശജരിലും മാനവികതയുടെ അഭ്യാസം:

ചോദ്യകർത്താവ്: മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ട് 1.4 ദശലക്ഷം രൂപങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ പാളികൾ [വികസനത്തിന്റെ]. എന്നിരുന്നാലും, മനുഷ്യ വംശത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ജൈവശാസ്ത്രപരമായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്ന് നമ്മൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ

നോക്കിയാൽ, ഓരോരുത്തരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ ദൃശ്യമാകില്ല; എല്ലാവരും ഒരുപോലെയാണ്. അതിനാൽ ഇതിൽ നിന്ന്, ജീവശാസ്ത്രപരമായ വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാകാനിടയില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു, പക്ഷേ മാനസികാവസ്ഥ [മനസ്സിലാക്കുന്നത്] ഉണ്ടെന്ന് ...

ദാദാശ്രീ: അതാണ് വികസനം. അതുകൊണ്ടാണ് നിരവധി ഡിവിഷനുകൾ ഉള്ളത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: [വികസനത്തിന്റെ] പാളികൾ വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിലും, ജീവശാസ്ത്രപരമായി എല്ലാവരും ഒരുപോലെയാണ്. അപ്പോൾ, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പൊതു മതം ഉണ്ടാകുമോ?

ദാദാശ്രീ: മാനവികതയുടെ ആചാരമാണ് പൊതുമതം. ഒരു വ്യക്തിക്ക് സ്വന്തം ധാരണയനുസരിച്ച് മാനവികതയുടെ പരിശീലനം നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയും. ഓരോ വ്യക്തിക്കും സ്വന്തം ധാരണയനുസരിച്ച് മാനവികതയുടെ പരിശീലനം നടത്താം, പക്ഷേ ശരിയായ ധാരണയോടെ അവൻ അത് ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലത്. ഒരു വ്യക്തി അത് പരിശീലിക്കുന്നതിന്റെ പരിധിയിൽ വന്നാൽ മാനവികതയുടെ ആചാരം വളരെ ഉയർന്നതാണ്! എന്നാൽ മനുഷ്യരാശിയുടെ സമ്പ്രദായം ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ആളുകൾക്കിടയിൽ നിലനിൽക്കുന്നില്ല, അല്ലേ?

മാനവികതയുടെ ആചാരം ശരിക്കും അത്ഭുതകരമാണ്, പക്ഷേ അത് [ഒരു വ്യക്തിയുടെ] വികസനത്തിന് അനുസൃതമാണ്. അമേരിക്കക്കാർക്കിടയിലെ മാനവികതയുടെ രീതി വ്യത്യസ്തമാണ്, നമ്മുടെ [ഇന്ത്യൻ] മാനവികതയുടെ രീതി വ്യത്യസ്തമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതിലും വ്യത്യാസമുണ്ടോ, ദാദാ? ഏത് രീതിയിലാണ് വ്യത്യാസം?

ദാദാശ്രീ: വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്.

അവരുടെ അറ്റാച്ച്മെന്റും (മമത) നമ്മുടെ അറ്റാച്ച്മെന്റും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. അതായത്, നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കളോട് ഉള്ള

അത്രയും അടുപ്പം അവർക്ക് അവരുടെ മാതാപിതാക്കളോട് ഇല്ല. അറ്റാച്ച്മെന്റ് കുറവായതിനാൽ, അവരുടെ വികാരങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട് (ഭാവ്); വികാരങ്ങൾ ആ പരിധി വരെ കുറവാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അറ്റാച്ച്മെന്റ് എത്രത്തോളം കുറയുന്നുവോ അത്രമാത്രം വികാരങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെടും!

ദാദാശ്രീ: മാനവികതയുടെ ആചാരം ഇതിന് ആനുപാതികമാണ്. അതിനാൽ, അവരുടെ മാനവികത നമ്മുടേത് പോലെയല്ല. അവരുടെ മാനവികതയുടെ പ്രയോഗം തീർച്ചയായും അവർ മാനവികതയുടെ അതിരുകൾക്കുള്ളിലാണ്. അവയിൽ ഏതാണ്ട് എൺപത് ശതമാനവും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിലാണ്. അല്ലാത്തത് നമ്മുടെ ആളുകൾ മാത്രമാണ്. മറ്റെല്ലാവരും, അവരുടേതായ അളവിൽ, മാനവികതയുടെ പരിധിക്കുള്ളിലാണ്.

(18) വ്യത്യസ്ത തരം മാനവികതകൾ ഉണ്ട്

ചോദ്യകർത്താവ്: ജൈനരോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ വൈഷ്ണവരോ (ശ്രീകൃഷ്ണ ഭക്തർ) ആകട്ടെ, എല്ലായിടത്തുമുള്ള ആളുകളുടെ കൂട്ടായ ധാരണ ഒരുപോലെയല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഒരു വ്യക്തിയുടെ വികസനം എങ്ങനെയുള്ളതാണോ, അതായിരിക്കും അവന്റെ ധാരണ എന്നതാണ് വസ്തുത. ജ്ഞാനിയുടെ മാനവികത (സ്വയം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് മറ്റുള്ളവർക്കും അതുതന്നെ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഒരാൾ) ... ജ്ഞാനിയും മനുഷ്യനാണ്, അല്ലേ? ജ്ഞാനിയുടെ മാനവികത, സ്വയം (അജ്ഞാനി) അറിയാത്തവരുടെ മാനവികത, ധാരാളം വികല കർമ്മങ്ങളുള്ളവരുടെ മനുഷ്യത്വം, ധാരാളം മെറിറ്റ് കർമ്മങ്ങളുള്ളവരുടെ മനുഷ്യത്വം; ഓരോരുത്തരുടെയും മനുഷ്യത്വം വ്യത്യസ്തമാണ്. മനുഷ്യർ ഒരു തരത്തിലുള്ളവരാണെങ്കിലും.

ജ്ഞാനി പുരുഷന്റെ മാനവികത വ്യത്യസ്തമാണ്. സ്വയം അറിയാത്തവന്റെ മനുഷ്യത്വം വ്യത്യസ്തമാണ്. എല്ലാവരിലും മനുഷ്യത്വമുണ്ട്; സ്വയം അറിയാത്തവരിൽ പോലും മനുഷ്യത്വം ഉണ്ട്. ഈ അവികസിത ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്ക് നിങ്ങൾ പോകുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് മനുഷ്യത്വമുണ്ട്, പക്ഷേ അവരുടെ

മാനവികത വ്യത്യസ്തമാണ്. ഇത് അവികസിതമാണ്, ഇത് [ഇവിടെ] വികസിപ്പിച്ചതാണ്. മോശം പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നവന്റെ മനുഷ്യത്വം; നിങ്ങൾ ഒരു കള്ളനെ കാണുകയും, ഒരു കള്ളൻ നിങ്ങളുടെ അടുത്തുവരികയും അവന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അവന്റെ മനുഷ്യത്വം എങ്ങനെയുള്ളതാണ് എന്ന് നോക്കു, അതായത്, അവൻ "നീങ്ങരുത്!" എന്ന് പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും, 'ഓ, നിങ്ങളുടെ മനുഷ്യത്വത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ പഠിച്ചു.' നിങ്ങൾ അവന്റെ മനുഷ്യത്വം പരിചയപ്പെട്ടു, അല്ലേ? അവൻ പറയും, "അത് കൈമാറുക!" എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ പറയണം, "ഇതാ എടുത്തുകൊള്ളൂ." [എന്ന ചിന്തയോടെ,] 'തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടുമുട്ടിയത് നിങ്ങളുടെ യോഗ്യമായ കർമ്മമാണ്!'

വളരെ പരിഭ്രാന്തനായ ഒരു മനുഷ്യൻ മുംബൈയിലുണ്ട്. അദ്ദേഹം എന്നോട് പറയുന്നു, "ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഒരാൾക്ക് ടാക്സിയിൽ യാത്ര ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല." ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു, "എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? ഇവിടെ പതിനായിരം ടാക്സികളുണ്ട്, നിങ്ങൾക്ക് അവ ഓടിക്കാൻ കഴിയില്ല, എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? സർക്കാർ ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കിയോ?" അപ്പോൾ അവൻ പറയുന്നു, "ഇല്ല, അവർ നിങ്ങളെ കൊള്ളയടിക്കുന്നു. അവർ നിങ്ങളെ ടാക്സിയിൽ അടിക്കുകയും കൊള്ളയടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓ മർത്യരേ, നിങ്ങൾ എത്രനാൾ ഇത്ര ഭ്രാന്തൻമാരായി പെരുമാറും? കൊള്ളയടിക്കപ്പെടുന്നത് പ്രകൃതി നിയമങ്ങളുടെ പരിധിക്കുള്ളിലാണോ അല്ലയോ? ദിവസവും നാല് പേർ കൊള്ളയടിക്കപ്പെടുന്നു, അതിനാൽ നിങ്ങൾക്കും ആ 'പ്രതിഫലം' ലഭിക്കും; ഏത് വിധത്തിലാണ് നിങ്ങൾ ആ നിഗമനത്തിലെത്തിയത്? ആ 'പ്രതിഫലം' ഒന്നാം സ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഒരു അപൂർവ ദിവസത്തിലാണ് നൽകുന്നത്. 'റിവാർഡുകൾ' എല്ലാ ദിവസവും കൊടുക്കാറുണ്ടോ?

ക്രിസ്ത്യാനികൾ പോലും സമ്മതിക്കില്ല. പുനർജന്മത്തെക്കുറിച്ച് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ നിങ്ങൾ എത്ര ശ്രമിച്ചാലും അവർ അത്

അംഗീകരിക്കില്ല. ഞങ്ങൾ ഇത് ഉയർത്തി കൊണ്ടുവരാൻ പോലും പാടില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് മാനവികതയുടെ ആചാരത്തിന് എതിരാണ്. നിങ്ങൾ പറയുന്നത് മറ്റേ വ്യക്തിയെ ചെറിയ തോതിൽ പോലും വേദനിപ്പിക്കുന്നത് മാനവികതയുടെ ആചാരത്തിന് എതിരാണ്. മറിച്ച്, നിങ്ങൾ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.

(19) മാനവികതയുടെ പരിശീലനത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾ അകന്നുപോകുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്

മാനവികതയുടെ പരിശീലനം ഒരു നിർണായക കാര്യമാണ്. മാനവികതയുടെ സമ്പ്രദായം എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരുപോലെയല്ല [എല്ലാവർക്കും]. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ 'കർണി' (പ്രവർത്തനങ്ങൾ) എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നതിനാലാണിത്; ഒരു യൂറോപ്യൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം മാനവികത ആചരിക്കുകയും യൂറോപ്യനുമായി നിങ്ങൾ മാനവികത പരിശീലിക്കുകയും ചെയ്താൽ, രണ്ടും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ടാകും. കാരണം, അതിനു പിന്നിൽ അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണ് (ഭാവന)? പിന്നെ എന്താണ് നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം? കാരണം, നിങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചതാണ്; നിങ്ങൾ ആത്മീയത വികസിപ്പിച്ച ഒരു രാജ്യത്തുനിന്നാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങൾ (sanskar) വളരെ ഉയർന്നത്. ഒരാൾ എങ്കിലും മാനവികതയുടെ പരിധിയിൽ വന്നാൽ; നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങൾ വളരെയധികം ഉയർന്നതായതിനാൽ അവർ എണ്ണമറ്റതാണ്, പക്ഷേ ഈ ആളുകൾ മാനവികതയുടെ ആചാരങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നുപോയി. കാരണം അവർ അത്യാഗ്രഹത്തിനും പ്രലോഭനത്തിനും ഇരയായിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ [ഇന്ത്യയിൽ], കോപവും അഹങ്കാരവും വഞ്ചനയും അത്യാഗ്രഹവും പൂർണ്ണമായി വികസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ ആളുകൾ മനുഷ്യത്വത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചത്. എന്നിരുന്നാലും, അവർ മോചനത്തിന് അർഹരാണ് (മോക്ഷം). കാരണം, ഒരാൾ [ആത്മീയമായി] ഇവിടെ [ഇന്ത്യയിൽ] വികസിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന സമയം മുതൽ ഒരാൾ മോക്ഷത്തിന് യോഗ്യനാകും. ആ ആളുകൾ വിമോചനത്തിന് യോഗ്യരല്ല. അവർ

മതത്തിന് യോഗ്യരാണ്, പക്ഷേ അവർക്ക് മോചനത്തിന് അർഹതയില്ല.

(20) മാനവികതയെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക ധാരണ

ചോദ്യകർത്താവ്: ദയവായി വ്യത്യസ്ത തരം മനുഷ്യരാശിയുടെ വിവിധ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ വിപുലീകരിച്ചാലും (പറഞ്ഞു തന്നാലും).

ദാദാശ്രീ: മാനവികതയുടെ വിവിധ ഗ്രേഡുകൾ ഉണ്ട്. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും മാനവികത നിലനിൽക്കുന്നു, അവയുടെ വികസന നിലവാരത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഗ്രേഡുകൾ ഉണ്ട്. മാനവികത എന്നാൽ ഒരാൾ സ്വന്തം ഗ്രേഡ് തീരുമാനിക്കണം, 'എനിക്ക് മാനവികത നടപ്പാക്കണമെങ്കിൽ, എനിക്ക് യോജിപ്പുള്ളതായി തോന്നുന്നതെന്തും, മറ്റുള്ളവർക്കും വേണ്ടി ഞാൻ അത് ചെയ്യും. 'അതാണ് മനുഷ്യത്വം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഓരോരുത്തരുടെയും മനുഷ്യത്വം വ്യത്യസ്തമാണ്. അതിനാൽ, എല്ലാവരുടെയും മനുഷ്യത്വം ഒരുപോലെയല്ല; അത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഗ്രേഡേഷനെ (അറിവിനെ) അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്!

അതിനാൽ, നിങ്ങൾക്ക് സ്വീകാര്യം ആയതു എന്തൊക്കെ ആണോ, അത് മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിലും നിലനിർത്തണം, 'എനിക്ക് വേദന തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, മറ്റേയാൾക്ക് വേദനയുണ്ടാകില്ലേ?' ആരെങ്കിലും നിങ്ങളിൽ നിന്ന് മോഷ്ടിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് വേദന തോന്നുന്നു, അതിനാൽ മറ്റൊരാളിൽ നിന്ന് മോഷ്ടിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കണം, 'ഇല്ല! ആരെയെങ്കിലും വേദനിപ്പിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും ഞാൻ എങ്ങനെ ചെയ്യും? 'ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോട് കള്ളം പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് വേദനയുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ [മറ്റുള്ളവർക്ക്] അതേ പരിഗണന നൽകണം. ഓരോ രാജ്യത്തിനും, ഓരോ വ്യക്തിക്കും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ തരംതിരിവ് വ്യത്യസ്തമാണ്.

ഒരാൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പെരുമാറ്റം ഉപയോഗിച്ച് മറ്റുള്ളവരുമായി സ്വയം പെരുമാറുക എന്നതാണ് മനുഷ്യത്വം. ഈ ഹ്രസ്വ നിർവചനം

നല്ലതാണ്, എന്നിരുന്നാലും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും ആളുകൾക്ക് വ്യത്യസ്ത തരത്തിലുള്ള പെരുമാറ്റങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടേക്കാം.

നിങ്ങൾക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ പറ്റാത്ത വിധത്തിൽ നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരോട് മോശമായി പെരുമാറരുത്. നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരോട് പെരുമാറാവൂ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നാൽ നിങ്ങൾ പറയും, "വരൂ, ഇരിക്കൂ." എനിക്ക് അത് ഇഷ്ടമായെങ്കിൽ, ആരെങ്കിലും എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നാൽ, ഞാൻ ആ വ്യക്തിയോട് പറയണം, "വരൂ, ഇരിക്കൂ." അതിനെ മാനവികത എന്ന് വിളിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ആരെങ്കിലും എന്റെ വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങനെ സംസാരിക്കില്ല, പക്ഷേ ആ വ്യക്തി അങ്ങനെ സംസാരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു, അപ്പോൾ അത് മനുഷ്യത്വമായി കണക്കാക്കില്ല. നിങ്ങൾ ആരുടെയെങ്കിലും വീട്ടിൽ പോയി ഭക്ഷണത്തിനായി ഒരു ഓഫർ (ക്ഷണം) പ്രതീക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഒരു അതിഥിയെന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾ അവിടെ നല്ല ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു, അതിനാൽ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കണം, 'അതിഥികൾ എന്റെ സ്ഥലത്ത് വരുമ്പോൾ, ഞാൻ അവർക്ക് നല്ല ഭക്ഷണം നൽകണം. ' നിങ്ങളോട് ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ ചെയ്യുക. അതാണ് മനുഷ്യത്വം.

എല്ലാ ഇടപാടുകളും ചെയ്യുന്നിടത്ത് നിങ്ങൾ സ്വയം മുന്നിൽ വയ്ക്കുക, അതാണ് മനുഷ്യത്വം! ഓരോ വ്യക്തിയിലും മനുഷ്യത്വം വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു; ഹിന്ദുക്കൾക്ക് വ്യത്യസ്തമാണ്, മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് വ്യത്യസ്തമാണ്, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് വ്യത്യസ്തമാണ്, എല്ലാവർക്കും വ്യത്യസ്തമാണ്, ജൈനരുടെ മനുഷ്യത്വവും വ്യത്യസ്തമാണ്.

അതുപോലെ, അപമാനിക്കപ്പെടാൻ ഒരാൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല, എന്നിട്ടും മറ്റുള്ളവരെ അപമാനിക്കാനുള്ള ധൈര്യം അവനുണ്ട്; അത് എങ്ങനെ മനുഷ്യത്വമായി കണക്കാക്കും? അതിനാൽ, എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും, കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചതിനുശേഷം മാത്രം 'കൊടുക്കുക / ചെയ്യുക', അതാണ് മാനവികത എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നത്.

ചുരുക്കത്തിൽ, ഓരോ വ്യക്തിയും മാനവികത അനുഷ്ഠിക്കുന്ന രീതി വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'ആ ഇടപെടലിൽ, ഞാൻ ആരെയും

ഉപദ്രവിക്കില്ല,' അതാണ് മാനവികതയുടെ അതിർത്തി, ആ അതിർത്തി ഓരോ വ്യക്തിക്കും വ്യത്യസ്തമാണ്. മാനവികത എന്നാൽ ഒരു മാനദണ്ഡം മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നല്ല. എനിക്ക് വേദന തോന്നുന്നതെന്തും ഞാൻ മറ്റാർക്കും അത്തരം വേദന നൽകരുത്. ആരെങ്കിലും എനിക്ക് അത്തരം വേദന ഉണ്ടാക്കിയാൽ എനിക്ക് എങ്ങനെ തോന്നും? അതിനാൽ, ഞാൻ അത്തരം വേദന മറ്റാർക്കും നൽകുന്നില്ല. ഒരു വ്യക്തി അവന്റെ വികസന നിലവാരത്തിനനുസരിച്ച് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും.

(21) നിങ്ങൾക്ക് സന്തോഷം അത് നൽകുന്നതിലൂടെ ലഭിക്കണം

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മൾ മറ്റൊരാളുടെ ഹൃദയത്തെ വേദനിപ്പിക്കാത്ത തരത്തിൽ ജീവിക്കണമെന്ന് നമുക്കറിയാം. മാനവികതയുടെ ഈ ധാർമ്മിക കടമകളെക്കുറിച്ച് നമുക്കെല്ലാം അറിയാം.

ദാദാശ്രീ: ഇതൊക്കെയാണ് മാനവികതയുടെ ധാർമിക കർത്തവ്യങ്ങൾ, എന്നാൽ ആത്മാവിന്റെ (ആത്മ) അന്തർലീനമായ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ അറിഞ്ഞാൽ, നിത്യമായ സന്തോഷം നിലനിൽക്കും. മാനവികതയുടെ ആചാരം എങ്ങനെയാണ്? മാനവികതയുടെ അഭ്യാസം എന്നാൽ നമ്മൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് സന്തോഷം നൽകിയാൽ നമുക്ക് സന്തോഷം ലഭിക്കുന്നു എന്നാണ്. സന്തോഷം നൽകാനായി നാം ലൗകിക ഇടപാടുകൾ നിലനിർത്തുകയാണെങ്കിൽ, ലൗകിക ഇടപാടുകളിൽ നമുക്ക് സന്തോഷം ലഭിക്കും. കൂടാതെ, വേദന നൽകുന്നതിന് നാം ലൗകിക ഇടപാടുകൾ നിലനിർത്തുകയാണെങ്കിൽ, നമുക്ക് ലൗകിക ഇടപാടുകളിൽ വേദന ലഭിക്കും. അതിനാൽ, നമുക്ക് സന്തോഷം വേണമെങ്കിൽ, ലൗകിക ഇടപാടുകളിൽ എല്ലാവർക്കും സന്തോഷം നൽകുക, നമുക്ക് വേദന വേണമെങ്കിൽ വേദന നൽകുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: എല്ലാവർക്കും സന്തോഷം നൽകാനുള്ള ഊർജ്ജത്തിനായി നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാമോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, നിങ്ങൾക്ക് അത്തരമൊരു പ്രാർത്ഥന നടത്താം!

(22) ജീവിതത്തിന്റെ ഇടപെടലുകളിൽ മാനവികതയുടെ കൃത്യമായ പരിശീലനം

ചോദ്യകർത്താവ്: ഭക്ഷണം, വെള്ളം, വിശ്രമം, ടോയ്ലറ്റ് സൗകര്യങ്ങൾ, പാർപ്പിടം തുടങ്ങിയ അടിസ്ഥാന മനുഷ്യ ആവശ്യങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നവ ഓരോ വ്യക്തിക്കും നൽകാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് മാനവികതയുടെ ആചാരമായി കണക്കാക്കുന്നുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: മാനവികതയുടെ സമ്പ്രദായം പൂർണ്ണമായും വ്യത്യസ്തമായ കാര്യം ആണ്. മാനവികതയുടെ പ്രയോഗം ഈ പരിധി വരെ പോകുന്നു ഈ ലോകത്തിലെ സമ്പത്തിന്റെ വിതരണം സ്വാഭാവിക വിതരണമാണ്. അതിൽ, എന്റെ വിഹിതം എന്തുതന്നെയായാലും, നിങ്ങൾ അത് എനിക്ക് നൽകേണ്ടിവരും, അതിനാൽ ഞാൻ അത്യാഗ്രഹിയാകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതിനാൽ, അത്യാഗ്രഹം നിലനിൽക്കാത്തപ്പോൾ അതിനെയാണ് മനുഷ്യത്വം പരിശീലിക്കുന്നത് എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഇത്രയും വലിയ അളവിൽ മാനവികത പരിശീലിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കില്ല, പക്ഷേ ഒരാൾ അത് ഒരു പരിധിവരെ പ്രയോഗിച്ചാൽ പോലും മതിയാകും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതിനർത്ഥം ഒരു വ്യക്തി കോപം-അഹങ്കാരം-വഞ്ചന-അത്യാഗ്രഹം (കഷായ്) എന്നിവയിൽ നിന്ന് മുക്തനാകുന്നതോടെ, അത് മാനവികതയുടെ ആചാരത്തിന് കീഴിലാണ് എന്നാണ്.

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അങ്ങനെ വെച്ചാൽ, അത്തരമൊരു വ്യക്തി തികച്ചും വിരക്തി നേടിയ ഭഗവാന്റെ മതത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു (വിതരാഗ് ധർമ്മം). എന്നിരുന്നാലും, ചുരുക്കത്തിൽ മാനവികതയുടെ പ്രയോഗം, ഇത്രമാത്രം; നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയോടൊപ്പം ജീവിക്കുക, നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളോടൊപ്പം ജീവിക്കുക, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്തും ചെയ്യുക, വ്യാപൃതനാകുക, നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വിവാഹം കഴിക്കുക, അതെല്ലാം ചെയ്യുക. ഇതിൽ കോപം-അഹങ്കാരം-വഞ്ചന-അത്യാഗ്രഹം എന്നിവയിൽ നിന്ന് മുക്തമാകുന്ന പ്രശ്നം ഉദിക്കുന്നില്ല;

എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതെന്തും മറ്റുള്ളവരെ വേദനിപ്പിക്കും എന്ന അനുമാനത്തോടെ ഇടപാടുകൾ നടത്തുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, പക്ഷേ അത് ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് വിശക്കുന്നുവെന്ന് വെക്കുക. പട്ടിണി വേദനയുടെ ഒരു രൂപമാണ്. അതിനുള്ള ഉപാധി ഞങ്ങളുടെ പക്കലുണ്ട്. ഞങ്ങൾ കഴിക്കുന്നു, അതാണ് ഉപാധി. ആ ഉപാധി ഇല്ലാത്തവർക്ക് ഞങ്ങൾ നൽകണം. നമ്മൾ അനുഭവിക്കുന്ന വേദന, മറ്റുള്ളവർ അത്തരം വേദന സഹിക്കാതിരിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണം , അതും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഒരു രൂപമാണ്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അത് മനുഷ്യത്വമല്ല. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ വലിയ നാശമുണ്ടാക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ നിയമം ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടെ ഭക്ഷണം എത്തിക്കുന്ന തരത്തിലാണ്. ഒരാൾ മറ്റൊരാൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കാനോ വസ്ത്രം കൊടുക്കാനോ പോകുന്ന ഒരു ഗ്രാമം പോലും ഇന്ത്യയിൽ ഇല്ല. അങ്ങനെ ഒന്നുമില്ല. നഗരങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് അവർ ഇത്തരത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ ആരംഭിച്ചത്, അവിടെ ആ ആളുകൾ അത് മറ്റുള്ളവരുടെ പണം എടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ബിസിനസ്സാക്കി മാറ്റി. എവിടെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ട് കിടക്കുന്നത്? സാധനങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ കഴിയാത്ത, ഒന്നും പറയാൻ കഴിയാത്ത സാധാരണക്കാർക്കിടയിൽ, അവർക്ക് അതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാൻ കഴിയില്ല; അവിടെയാണ് ബുദ്ധിമുട്ട്. മറ്റെവിടെയും എന്ത് ബുദ്ധിമുട്ടാണ് ഉള്ളത്? ആളുകൾ ഇത് അനാവശ്യമായി ഏറ്റെടുത്തു!

ചോദ്യകർത്താവ്: അവർ ആരാണ്?

ദാദാശ്രീ: സാധാരണക്കാരാണ്, അവരാണ്. അവരോട് പോയി ചോദിക്കുക, "നിങ്ങൾ എന്ത് ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിടുന്നു?" അല്ലാത്തപക്ഷം, സംഭാവനകൾ നൽകണമെന്ന് നിങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഈ ആളുകൾ, അവർ മദ്യം കുടിക്കുകയും ഉല്ലസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് ശരിയാണ്, പക്ഷേ സാധാരണക്കാർക്ക്

ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അതിനാൽ അവിടെ കൊടുക്കുന്നത് ധാർമ്മിക കടമയായി (ധർമ്മം) കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, എന്നാൽ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പരിശീലനവുമായി ഇതിന് എന്ത് ബന്ധമുണ്ട്? മാനവികതയുടെ ആചാരം എന്താണ്? [പരിഗണന] എന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവരെയും വേദനിപ്പിക്കും, അതിനാൽ എന്റെ പെരുമാറ്റം മറ്റുള്ളവരെ വേദനിപ്പിക്കാത്തതായിരിക്കണം എന്നതാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് ഒരേ കാര്യമല്ലേ? ആർക്കെങ്കിലും വസ്ത്രമില്ലെങ്കിൽ ...

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അതൊരു കരുണയുള്ള വ്യക്തിയുടെ സ്വഭാവ സവിശേഷതകളാണ്. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം എങ്ങനെ കരുണയുള്ളവരായിരിക്കും? സമ്പന്നരായവർക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു സാമുദായിക തലത്തിൽ ഒരു ശ്രമം നടത്തുന്നത് നല്ലതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, അങ്ങനെ സാധാരണക്കാർക്ക് നന്നായി നൽകുകയും അവരുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ഒരു സാമൂഹിക തലത്തിൽ, അതിനർത്ഥം ഈ ആളുകൾക്ക് നൽകാൻ ഞങ്ങൾ സർക്കാരിനെ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നു എന്നാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് മാനവികതയുടെ ആചാരത്തിന് കീഴിലാകുമോ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അത് തെറ്റായ തരത്തിലുള്ള അഹങ്കാരമാണ്, ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും.

നിങ്ങൾ സാമൂഹിക സേവനം ചെയ്യുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ആളുകളെ സേവിക്കുകയാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയും. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് പറയാൻ കഴിയും, "ഞാൻ സഹതപിക്കുന്നു, ഞാൻ സഹാനുഭൂതി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു." എന്നിരുന്നാലും, മാനവികതയുടെ പരിശീലനം എല്ലാവരെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. എന്റെ വാച്ച് നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ, അത് കണ്ടെത്തിയ വ്യക്തി മനുഷ്യത്വം പരിശീലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത്

എനിക്ക് തിരികെ ലഭിക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. സേവന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ആളുകളെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ദ്രോഹമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഞാൻ ഒരാളോട് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഈ ആളുകൾക്ക് നൽകുന്നത്? നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ഈ രീതിയിൽ നൽകാൻ കഴിയും?" 'സേവനം' ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ട വലിയ [സന്നദ്ധപ്രവർത്തകൻ]! 'സന്നദ്ധപ്രവർത്തകൻ' വന്നു! എന്ത് കാരണത്താലാണ് നിങ്ങൾ 'സേവനം' ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചത്? ആളുകളുടെ പണം അനുചിതമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു, കൂടാതെ ആളുകളും എളുപ്പത്തിൽ നൽകുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ അതാണ് മനുഷ്യത്വം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നത്.

ദാദാശ്രീ: [ഞാൻ ആ മനുഷ്യനോട് പറഞ്ഞു,] "നിങ്ങൾ മനുഷ്യരാശിയെ നശിപ്പിക്കുകയാണ്; നിങ്ങൾ അവരെ ജീവിക്കാൻ പോലും അനുവദിക്കുന്നില്ല. " അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ആ മനുഷ്യനെ ഒരുപാട് ശകാരിച്ചു. "നിങ്ങൾ എങ്ങനെയുള്ള ആളാണ്? ആരാണ് നിങ്ങളെ അത്തരമൊരു കാര്യം പഠിപ്പിച്ചത്? ആളുകളിൽ നിന്ന് പണം ശേഖരിച്ച്, നിങ്ങൾക്ക് ദരിദ്രരായി തോന്നുന്നവരെ വിളിച്ച് അവർക്ക് നൽകുക. അതിനുള്ള 'തെർമോമീറ്റർ' [വിലയിരുത്തൽ] എന്താണ്? ഈ വ്യക്തി ദരിദ്രനാണെന്ന് തോന്നുന്നു, അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവന് നൽകാൻ തീരുമാനിച്ചു, ഈ മറ്റൊരാൾ ദരിദ്രനാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല, അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഈ വ്യക്തിക്ക് നൽകിയില്ല? ആ വ്യക്തിക്ക് എങ്ങനെ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ സംസാരിക്കണമെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു, ശരിയായ രീതിയിൽ സംസാരിക്കാൻ അവനറിയില്ല, അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവനു നൽകിയില്ല, ശരിയായ രീതിയിൽ സംസാരിക്കാൻ അറിയാവുന്ന ഒരാൾക്ക് നിങ്ങൾ നൽകി. വലിയ വിലയിരുത്തൽക്കാരൻ വന്നിരിക്കുന്നു! "എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, "എനിക്ക് മറ്റൊരു വഴി കാണിക്കൂ." ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു, "ഈ വ്യക്തി ശാരീരികമായി ശക്തനാണ്, അതിനാൽ അയാൾക്ക് 100

അല്ലെങ്കിൽ 150 രൂപ വിലയുള്ള ഒരു വണ്ടി വാങ്ങി, നിങ്ങളുടെ ചെലവിൽ 20 രൂപ കൊടുക്കുക, 'ഇതാ ഇത് എടുക്കുക, കുറച്ച് പച്ചക്കറികൾ എടുത്ത് വിൽക്കാൻ തുടങ്ങുക. കൂടാതെ രണ്ട് ദിവസത്തിൽ ഒരിക്കൽ എനിക്ക് വണ്ടിക്ക് 5 രൂപ വാടകയായി നൽകുക.''

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മൾ സൗജന്യമായി നൽകരുത്. ഉൽപാദനക്ഷമത കൈവരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം നമ്മൾ അവനു നൽകണം.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ നിങ്ങൾ ആളുകളെ നിഷ്ക്രിയരാക്കുകയാണ്. ലോകമെമ്പാടും തൊഴിലില്ലായ്മ ഇല്ല, നിങ്ങൾ അത്തരം തൊഴിലില്ലായ്മ വ്യാപിപ്പിച്ചു. നമ്മളുടെ ഈ സർക്കാർ അത് പ്രചരിപ്പിച്ചു. വോട്ട് നേടാനാണ് അവർ ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്നത്; അതാണ് ഈ ദുരുപയോഗം.

മാനവികതയുടെ പ്രയോഗം 'സുരക്ഷിത വശത്തെ' സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ കാര്യം സത്യമാണ്, നമ്മൾ അവരോട് കരുണ കാണിക്കുമ്പോൾ, അവർ മറ്റുള്ളവരുടെ ചെലവിൽ ജീവിക്കുന്നു എന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു ഉദ്ദേശ്യം അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഉടലെടുക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: ഒരിക്കൽ അവന്റെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യം നിറവേറ്റപ്പെട്ടാൽ, അയാൾ മദ്യം കഴിക്കുന്ന ഒരാളുമായി പോയി കറങ്ങും. അവൻ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ഉല്ലസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതിനാൽ അവൻ കുടിക്കുന്നു, ദാദാ; അങ്ങനെയാണ് അത് ശീലമാക്കുന്നത്.

ദാദാശ്രീ: നോക്കൂ, അങ്ങനെയാണ്. ഇത് ഇതുപോലെയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ആളുകളെ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾ അവരെ നശിപ്പിക്കരുത്. എന്താണ് അതിനർത്ഥം? മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് വസ്തുക്കൾ ശേഖരിക്കുകയും അത്തരം ആളുകൾക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു, തുടർന്ന് അവ അടുക്കള പാത്രങ്ങൾക്കായി വിൽക്കുന്നു. പകരം, ജോലി കണ്ടെത്താൻ അവരെ സഹായിക്കുക.

അല്ലാത്തപക്ഷം, വസ്ത്രമോ ഭക്ഷണമോ നൽകുന്നത് മനുഷ്യരാശിയുടെ പരിശീലനമല്ല. ഹേയ്, നിങ്ങൾക്ക് [ഈ രീതിയിൽ] നൽകാൻ കഴിയില്ല. ജോലി കണ്ടെത്താൻ അവരെ സഹായിക്കുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: നിങ്ങൾ പറയുന്നത് എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ, ഒരാൾ സംഭാവന നൽകുകയും ആളുകളെ 'അശക്തരാക്കുകയും' ചെയ്യുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതാണ് അവരുടെ 'നിസ്സഹായ' അവസ്ഥയ്ക്ക് കാരണം. ആളുകൾ വളരെ 'കരുണയുള്ളവരാണ്'; പക്ഷേ അത്തരം ദയയുടെ ആവശ്യമില്ല. 150 രൂപയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു വണ്ടി വാങ്ങുക, അവന് പച്ചക്കറികൾ കൊടുക്കുക. അവൻ പോയി ഒരു ദിവസം വിൽക്കും, അവൻ പോയി രണ്ടാം ദിവസം വിൽക്കും; അങ്ങനെ അവന്റെ ബിസിനസ്സ് ആരംഭിക്കും. ഇതുപോലുള്ള നിരവധി പരിഹാരങ്ങളുണ്ട്.

(23) മാനവികതയുടെ അടയാളം

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കളുമായി ദാദയുടെ ഈ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ, അവർ പറയുന്നു, "ഞങ്ങൾ മാനവികത പരിശീലിക്കുന്നു, അത് മതി". അവർ ഇത് പറയുകയും കാര്യം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അവർ [ശരിക്കും] മാനവികത പാലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ അവരെ 'ദൈവം' എന്ന് വിളിക്കും. ഭക്ഷണം കഴിക്കുക, കുളിക്കുക, ചായ കുടിക്കുക; അത് മാനവികത ആചരിക്കുന്നതായി പരാമർശിക്കാനാവില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല, മനുഷ്യരാശിയുടെ ആചാരമായി ആളുകൾ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് പരസ്പരം സഹായിക്കുക, മറ്റൊരാൾക്ക് നല്ലത് ചെയ്യുക, മനുഷ്യരാശിയെ സഹായിക്കുക എന്നതാണ്; അതാണ് മാനവികതയുടെ ആചാരം എന്ന് ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

ദാദാശ്രീ: അത് മനുഷ്യത്വമാകാൻ കഴിയില്ല. പാവം മൃഗങ്ങൾ

പോലും അവരുടെ ബന്ധുക്കളെ മനസ്സിലാക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മാനവികതയുടെ അഭ്യാസം എന്നതിനർത്ഥം, ഓരോ സാഹചര്യത്തിലും, ഒരാൾക്ക്, 'ഇത് എനിക്ക് സംഭവിച്ചാൽ എനിക്ക് എങ്ങനെ തോന്നും?' എന്ന ചിന്ത ഉണ്ടാക്കലാണ്, അങ്ങനത്തെ ചിന്ത ആദ്യം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒരാൾ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ അതിരുകൾക്കുള്ളിലല്ല. ആരെങ്കിലും എന്നെ ശകാരിക്കുന്ന നിമിഷം, ആ വ്യക്തിയെ തിരിച്ച് ശകാരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, എന്റെ മനസ്സിൽ, 'ഇത് എന്നെ വളരെയധികം വേദനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ അവനെ ശകാരിച്ചാൽ അയാൾക്ക് എത്രമാത്രം വേദന അനുഭവപ്പെടും!' ഒരാൾ ഇത് സമ്മതിച്ച് വിട്ടു കൊടുത്താൽ, ഒരു തീരുമാനം വരും.

മനുഷ്യത്വം പരിശീലിക്കുന്നതിന്റെ ആദ്യ ലക്ഷണം ഇതാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിന്നാണ് മാനവികതയുടെ പരിശീലനം ആരംഭിക്കുന്നത്. മാനവികത പരിശീലിക്കുന്നതിന്റെ തുടക്കം ഇവിടെ നിന്നായിരിക്കണം! ഈ ആരംഭം ഇല്ലെങ്കിൽ, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പ്രയോഗം ഒരാൾക്ക് മനസ്സിലായിട്ടില്ല എന്നാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉദ്ദേശ്യമെന്ന നിലയിൽ, 'എനിക്ക് വേദന അനുഭവപ്പെടുന്നതുപോലെ, മറ്റുള്ളവർക്കും വേദന അനുഭവപ്പെടും', എന്നത് കൊണ്ട് ആളുകൾ തമ്മിലുള്ള ഐക്യം കൂടുതൽ കൂടുതൽ വികസിക്കും, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അത് സംഭവിക്കും; കൂടാതെ, മാനവികതയുടെ സമ്പ്രദായം മുഴുവനായും ഉയർത്തപ്പെടും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, അത് സ്വാഭാവികമായും ഉയർത്തപ്പെടും.

ദാദാശ്രീ: അത് സ്വാഭാവികമായി സംഭവിക്കും.

(24) ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ കുറയ്ക്കുക, മാനവികതയുടെ ശരിയായപ്രയോഗം

മാനവികതയുടെ പരിശീലനത്തിലൂടെ നിരവധി ചോദ്യങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നു. മാനവികതയുടെ സമ്പ്രദായം സന്തുലിതം

ആയിരിക്കണം. ആളുകളിൽ നിന്ന് വിമർശനം നേരിടുകയാണെങ്കിൽ അത് മാനവികതയുടെ ആചാരമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. ചില ആളുകൾക്ക് മോക്ഷം ആവശ്യമില്ല, എന്നാൽ എല്ലാവർക്കും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ട്, അല്ലേ! ഒരു വ്യക്തി മാനവികത അഭ്യസിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ, ധാരാളം തെറ്റുകൾ (പാപം) കുറയും.

(25) മാനവികതയുടെ അഭ്യാസം, മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടായിരിക്കണം

ചോദ്യകർത്താവ്: മാനവികതയുടെ ആചാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, മറ്റുള്ളവരോട് നമുക്കുള്ള പ്രതീക്ഷ, ആ വ്യക്തി സമാനമായി പെരുമാറണം എന്ന പ്രതീക്ഷ പലതവണ സ്വേച്ഛാധിപത്യമായി മാറുന്നു.

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, എല്ലാവരും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ തുടരണം. മറ്റൊരു വ്യക്തി ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ പെരുമാറണമെന്ന് നിയമമില്ല. മാനവികതയുടെ പരിശീലനമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്, ഒരാൾ അത് മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് പരിശീലിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, ഒരാൾ അത് മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് പരിശീലിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഇവിടെ അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവരോട് പറയുന്നു, "നിങ്ങൾ ഈ രീതിയിൽ പെരുമാറണം, നിങ്ങൾ ഇത് ചെയ്യണം, നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യണം."

ദാദാശ്രീ: അത്തരമൊരു കാര്യം പറയാൻ ആർക്കാണ് അവകാശം? അവൻ ഗവർണർ ആണോ? അത്തരമൊരു കാര്യം ആരും പറയരുത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, അതുകൊണ്ടാണ് അത് സ്വേച്ഛാധിപത്യമാകുന്നത്.

ദാദാശ്രീ: ഇത് തീർച്ചയായും സ്വേച്ഛാധിപത്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു! അത് തുറന്ന സ്വേച്ഛാധിപത്യമാണ്; നിങ്ങൾക്ക് അത് ആരുടെയും മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇപ്പോൾ പോലും, നിങ്ങൾക്ക് മറ്റുള്ളവർക്ക് ധാരണ നൽകാൻ കഴിയും, "നിങ്ങൾ ഇത് ഈ രീതിയിൽ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അത് നിങ്ങൾക്ക്

പ്രയോജനകരമാകും, നിങ്ങൾ സന്തുഷ്ടരാകും." നിങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും ആരെയും നിർബന്ധിക്കാൻ കഴിയില്ല, അല്ലേ!

(26) നിങ്ങളുടെ മനുഷ്യ അസ്തിത്വം ഈ രീതിയിൽ ഉയർത്തുക ...

ഇവരെ എങ്ങനെ മനുഷ്യൻ എന്ന് വിളിക്കാം? ദിവസം മുഴുവൻ, അവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും പുറത്തുപോകുകയും കുറച്ച് ആളുകളെ ശാസിച്ചുകൊണ്ട് മടങ്ങുകയും രാത്രി ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവരെ മനുഷ്യൻ എന്ന് വിളിക്കാമോ? ഇത് ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ അവരുടെ അസ്തിത്വത്തിന് നാണക്കേടാണ്. ദിവസാവസാനത്തോടെ നൂറ് ആളുകൾക്ക് ആശ്വാസം നൽകുന്ന ഒരാളാണ് മനുഷ്യൻ. അഞ്ച് മുതൽ ഇരുപത്തിയഞ്ച് വരെ, അഞ്ച് പേർക്കെങ്കിലും ആശ്വാസം നൽകുന്ന ആളെയാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്! ഇത് ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ അവരുടെ അസ്തിത്വത്തിന് നാണക്കേടാണ്.

(27) ഈ പുസ്തകങ്ങൾ സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും കൊടുക്കുക

ഈ ആളുകൾ എന്ത് വിശ്വസിച്ചു? 'ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരാണ്. ഞങ്ങൾ മാനവികത പരിശീലിക്കണം. 'ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു, "അതെ, അത് പരിശീലിക്കുക. നിങ്ങൾ വളരെക്കാലം തെറ്റായ ധാരണയിൽ ഇത് പരിശീലിച്ചു. ഇപ്പോൾ ശരിയായ ധാരണയോടെ മാനവികത പരിശീലിക്കുക. വാസ്തവത്തിൽ, മാനവികതയുടെ ആചാരം വളരെ നല്ല കാര്യമാണ്."

ചോദ്യകർത്താവ്: പക്ഷേ, ദാദാ, മാനവികതയുടെ ആചാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ നിർവചനം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. മാനവികതയുടെ സമ്പ്രദായം അവർ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതെ, ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു നല്ല പുസ്തകമില്ല. അതിൽ എഴുതുന്ന ചില വിശുദ്ധരും അത്തരക്കാരുമുണ്ട്, പക്ഷേ അത് ആളുകളുടെ ധാരണയിൽ പൂർണ്ണമായും വരുന്നില്ല. അതിനാൽ അവർ അതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു പുസ്തക ഫോർമാറ്റിൽ വായിക്കേണ്ടതാണ്, അവർ അത് മനസ്സിലാക്കുന്നു, അപ്പോൾ അവർക്ക് തോന്നും, 'ഞാൻ

വിശ്വസിക്കുന്ന ഇതെല്ലാം പൂർണ്ണമായും തെറ്റാണെന്ന്.' മാനവികതയുടെ പരിശീലനത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പുസ്തകം ഉണ്ടാക്കുകയും അത് ഒരു നിശ്ചിത പ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടികളെ സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുകയും വേണം. അവബോധത്തിന്റെ ആവശ്യം മറ്റൊരു വിഷയമാണ്, [മാനവികതയുടെ] മനശാസ്ത്രപരമായ പ്രഭാവം മറ്റൊരു വിഷയമാണ്. അവർ ഇത് സ്കൂളിൽ പഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർ തീർച്ചയായും അത് ഓർക്കും. മറ്റൊരാൾ ഉപേക്ഷിച്ച എന്തെങ്കിലും അവർ കണ്ടെത്തിയാൽ, അവർ ഉടനെ ഓർക്കും, 'ഞാൻ എന്തെങ്കിലും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്ക് എങ്ങനെ തോന്നും? അതിനാൽ ഇത് ഉപേക്ഷിച്ച വ്യക്തി അത്തരം വേദന അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടാകണം.' ഇതാണ് മനശാസ്ത്രപരമായ പ്രഭാവം. ഇതിൽ അവബോധം ആവശ്യമില്ല. അതിനാൽ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്, ഈ പുസ്തകങ്ങൾ എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും ഒരു പ്രത്യേക പ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടികൾക്ക് [പഠിപ്പിക്കണം].

കൂടാതെ, ഒരു വ്യക്തി മാനവികത പാലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മെറിറ്റ് കർമ്മം ശേഖരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അത്തരമൊരു വ്യക്തിക്ക് ഇതിനകം തന്നെ യോഗ്യമായ കർമ്മമുണ്ട്. മാനവികതയുടെ ആചാരത്തെക്കുറിച്ചും, മാനവികതയുടെ ആചാരം എന്താണെന്നതിനെക്കുറിച്ചും പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതണം. അത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതണം. ഭാവിയിൽ പോലും ആളുകൾ വായിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ മാന്യൻ പത്രത്തിൽ ഒരു ലേഖനം എഴുതും, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അത് ചെയ്യില്ല. എഴുതപ്പെട്ട ലേഖനങ്ങൾ റീസൈക്കിൾ ചെയ്ത് പുനരുപയോഗം ചെയ്യുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം. ഒരു വ്യക്തിയുടെ വീട്ടിൽ ഒരു പുസ്തകം കിടക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് വീണ്ടും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒരാൾ ചുറ്റും വരും. അതുകൊണ്ടാണ് അത്തരം പുസ്തകങ്ങളുടെയും ആപ്തവാണിയുടെയും രണ്ടായിരം കോപ്പികൾ എടുത്ത് വിതരണം

ചെയ്യുന്നത് തുടരാൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്. ഒന്നോ രണ്ടോ പുസ്തകങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ, അത് ആളുകൾക്ക് സഹായകരമാകും, മറ്റെല്ലാം റീസൈക്ലിംഗിലേക്ക് പോകും. എഴുതപ്പെട്ട ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ, മികച്ചവ പോലും അടുത്ത ദിവസം നമ്മുടെ ഇന്ത്യൻ ജനങ്ങൾ പുനരുപയോഗത്തിനായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നു! റീസൈക്ലിംഗിനായി അയച്ച കുമ്പാരങ്ങളുടെ ഭാരം കുറയുമെന്നതിനാൽ അവർ നല്ല ലേഖനങ്ങൾ വലിച്ചുകീറുന്നില്ല. അതിനാൽ, മാനവികതയുടെ ആചാരത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പുസ്തകം എഴുതുകയാണെങ്കിൽ ...

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദാ, മാനവികതയുടെ ആചാരത്തെക്കുറിച്ച് ഒരുപാട് സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടാകും.

ദാദാശ്രീ: ഒരുപാട്, ഒരുപാട്, ഒരുപാട് പ്രസംഗങ്ങൾ പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. അത് വേർതിരിച്ചെടുക്കാൻ ഞങ്ങൾ നിരുബെനോട് പറയും [മനുഷ്യത്വത്തെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയ പ്രസംഗം]. നിരുബെനോട് പറയുക. അവൾ [റെക്കോർഡുചെയ്ത] സംഭാഷണം പുറത്തെടുത്ത് ഒരു പുസ്തകമാക്കി സമാഹരിക്കും.

മാനവികത മോക്ഷമല്ല. ഒരു വ്യക്തി മാനവികതയുടെ പരിധിക്കുള്ളിൽ വന്നതിനു ശേഷം, മോക്ഷം നേടാനുള്ളതയ്യാറെടുപ്പുകൾ ആരംഭിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം, മോക്ഷം എന്നത് അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല.

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്

(ശാശ്വതമായ അവബോധം ആനന്ദമാണ്)

Books of Dada Bhagwan Foundation

1.എങ്ങും ഇണങ്ങിപ്പോകുക 2.വ്യസനങ്ങൾ 3.മരണം 4.സംഘർഷം ഒഴിവാക്കുക 5.തെറ്റ് ക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നവന്റേത് ആണ് 6,സംഭവിച്ചതെല്ലാം ന്യായമാണ്	7.മനുഷ്യ ധർമ്മം 8.കോപം 9.സേവനം - പരോപകാരം 13.ഞാൻ ആരാണ്? 14.ആത്മ സാക്ഷാത്ക്കാരം
10.Shree Simandhar Swami: The Living God **11.Tri Mantra: The Mantra that removes all worldly obstacles** **12.The Essence of All Religions** **15.Noble Use of Money** **16.Pure Love** **17.Autobiograpy of Gnani Purush A.M Patel** **18.The Science of Karma** **19.Science of Speech** **20.Generation Gap** **21.Science of Money** **22.Ahimsa : Non-violence** **23.Brahmcharya : Celibacy Attained with understanding**	**24.Harmony in Married Life** **25.Pratikraman: The master key that resolves all conflicts** **26.The Guru and the Disciple** **27.Flawless Vision** **28.Life without Conflict** **29.Aptavani 1** **30.Aptavani 2** **31.Aptavani 3** **32.Aptavani 4** **33.Aptavani 5** **34.Aptavani 6** **35.Aptavani 7** **36.Aptavani 8** **37.Aptavani 9** **38.Aptavani 10**

- **Dada Bhagwan books are available in different languages: Gujarati, Hindi, English, Marathi, Telugu, Kannada, Oriya, Malayalam, Bengali, Punjabi, Assamese, Tamil, German, Spanish Russian etc.**
- **Few books are available in 'E' books in Dada Bhagwan mobile App.**
- **' Dadavani' Magazine is published every month in three Languages: Gujarati, Hindi, and English**

www.dadabhagwan.org

Dada Bhagwan Parivar

Adalaj: Trimandir, Simandhar City, Ahmedabad-Kalol Highway, Po/Adalaj, Dist.: Gandhinagar-382421, Gujarat, India.
Tel: +91-9328661166/ 9328661177
Email: info@dadabhagwan.org

Mumbai	9323528901	Delhi	9810098564
Kolkata	9830093230	Chennai	7200740000
Jaipur	9351408285	Patna	7352723132
Bhopal	9425024405	Amravati	9422915064
Indore	9039936173	Bangalore	9590979099
Raipur	9329644433	Hyderabad	9989877786
Chandigarh	9780732237	Pune	9422660497
Kanpur	9452525981	Jalandhar	9814063043
Bhubaneswar	8763073111	Sangli	9423870798
Varanasi	9795228541		

U.S.A Dada Bhagwan Vignan Institute Tel: +1 877-505-DADA(3232) Email:info@us.dadabhagwan.org	**U.K: Dada Darshan (UK)** Tel: +44 330-111-DADA(3232) Email:info@uk.dadabhagwan.org
Germany :+49 700 32327474 **UAE:** +97 1557316937 **Kenya:** +25 4722722063 **Dubai**: +971 501364530	Australia: +61 421127947 New Zealand: +6421 0376434 Singapore: +65 81129229

നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ മാനവികതയുടെ അഭ്യാസം സ്വീകരിക്കുക !

മാനവികതയുടെ അഭ്യാസം എന്നതിനർത്ഥം ഓരോ സാഹചര്യത്തിലും ഒരാൾക്ക് ഒരു ചിന്തയുണ്ടെന്നാണ്, "ഇത് എനിക്ക് സംഭവിച്ചാൽ എനിക്ക് എങ്ങനെ തോന്നും?" ആരെങ്കിലും എന്നെ ശകാരിക്കുന്ന നിമിഷം, ആ വ്യക്തിയോട് തിരിച്ചടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, എന്റെ മനസ്സിൽ ആ ചിന്ത ഉണ്ടായിരുന്നു, 'ഇത് എന്നെ വളരെയധികം വേദനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ അവനെ ശകാരിച്ചാൽ, അയാൾക്ക് എത്രമാത്രം വേദന അനുഭവപ്പെടും' ഒരാൾ ഇത് സമ്മതിക്കുകയും തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്താൽ, ഒരു തീരുമാനം വരും. മാനവികതയുടെ പരിശീലനത്തിന്റെ ആദ്യ സൂചനയാണിത്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിന്നാണ് മാനവികതയുടെ പരിശീലനം ആരംഭിക്കുന്നത്.

അതിനാൽ ഈ പുസ്തകം എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും വേണം. മനുഷ്യർ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഒരു പുസ്തക രൂപത്തിൽ വായിക്കുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടും, 'ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന ഇതെല്ലാം പൂർണ്ണമായും തെറ്റാണ്.' ഇപ്പോൾ ശരിയായ ധാരണയോടെ മാനവികത പരിശീലിക്കുക. വാസ്തവത്തിൽ, മാനവികതയുടെ ആചാരം വളരെ നല്ല കാര്യമാണ്.

-ദാദാശ്രീ

dadabhagwan.org

ISBN 978-93-91375-07-2
Printed in India
Price ₹20